

vergadering **30**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 25 maart 2015

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
ACTUELE VRAAG van An Moerenhout aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een eventuele aanpassing van het Vlaamse integratie- en gelijkekansenbeleid na recente uitspraken over het falende integratiebeleid en de reactie hierop van het Minderhedenforum	
ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vraag van het Minderhedenforum om streefcijfers en praktijktests, na recente verklaringen betreffende racisme en het migratie- en integratiebeleid	4
ACTUELE VRAAG van Matthias Diependaele aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de stakingen bij de Vlaamse overheidsdiensten voor burgers en ondernemingen	10
ACTUELE VRAAG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de resterende knelpunten voor de inwerkingtreding van het Maatwerkdecreet op 1 april 2015	11
ACTUELE VRAAG van Herman De Croo aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het overleg met het Waals Gewest inzake grensoverschrijdende wegenwerken	14
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	15
ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de openstaande infrastructuursubsidies voor de welzijns- en gezondheidszorg	15
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur – 299 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	18
ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de oppervlaktewaterkwaliteit en de Europese normen ter zake ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de waterkwaliteit en de Europese normen	19

ACTUELE VRAAG van Jelle Engelbosch aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de massale bijensterfte tijdens de afgelopen winter en de gevolgen voor de landbouwers en fruittelers	
ACTUELE VRAAG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de massale bijensterfte tijdens de afgelopen winter en de gevolgen voor de landbouwers en fruittelers	24
ACTUELE VRAAG van Jean-Jacques De Gucht aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het onderzoek van het Rekenhof naar de activiteiten van Bebat en Recupel	28
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het uitblijven van een vergelijk betreffende het verplichte inburgeringstraject in Brussel	30
ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de effecten van de zogenaamde nieuwkomerstaks op de internationale studentenmobiliteit in Vlaanderen	34
ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het terugdringen van de planlast in het onderwijs	36
VERSLAG VAN HET VERZOEKSCHRIFT namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin uitgebracht door Cindy Franssen en Elke Van den Brandt over een inkomensafhankelijke bijdrage voor de zorgverzekering – 282 (2014-2015) – Nr. 1 Verslag	39
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur – 299 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	39
MOTIE van Vera Jans, Björn Anseeuw, Freya Saeys, Lorin Parys, Katrien Schryvers en Caroline Croo tot besluit van de op 10 maart 2015 door Freya Van den Bossche in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeuren over de problemen in de kinder- en jeugdpsychiatrie – 286 (2014-2015) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	40
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	42
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	44
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	44

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marnic De Meulemeester, Bert Maertens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Karim Van Overmeire: ambtsverplichtingen;

Rob Beenders, Barbara Bonte, Caroline Gennez, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 60/23)

ACTUELE VRAAG van An Moerenhout aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een eventuele aanpassing van het Vlaamse integratie- en gelijkekansenbeleid na recente uitspraken over het falende integratiebeleid en de reactie hierop van het Minderhedenforum

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vraag van het Minderhedenforum om streefcijfers en praktijktests, na recente verklaringen betreffende racisme en het migratie- en integratiebeleid

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

Mevrouw An Moerenhout (Groen): Voorzitter, minister, dames en heren, is het Vlaamse integratiebeleid aan het falen of niet? Als het aan het falen is, wat zult u als minister bevoegd voor integratie daaraan doen? Dat is mijn ogen de hamvraag vandaag in het Vlaams Parlement.

Er zijn de voorbije dagen verschillende debatten gevoerd. Er is een politiek debat over gevoerd, maar daar mag en wil ik het niet over hebben. Er is ook een maatschappelijk debat gevoerd. Heel veel mensen hebben de voorbije dagen hun persoonlijk verhaal verteld om aan te tonen dat discriminatie bestaat en dat het een groot probleem is. We hebben dat met zijn allen op Twitter kunnen lezen onder de hashtag 'dailyracism' en in verschillende kranten waar het bulkt van de opiniestukken. Daarnaast nemen organisaties zoals het Minderhedenforum en het Interfederaal Gelijkekansencentrum elke gebeurtenis te baat om ook de boodschap in de verf te zetten dat discriminatie bestaat en dat sensibiliseren niet meer genoeg is. Er moet meer gebeuren zoals quota, streefcijfers, praktijktesten.

Als ik als politica al die getuigenissen lees, dan denk ik: "Dat zijn heel veel mensen die zich vandaag niet vertegenwoordigd voelen. Dat zijn heel veel mensen die zich niet gehoord voelen." Het Vlaamse integratiebeleid is aan het falen. (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het voorbije weekend verkondigde een partijvoorzitter, uw partijvoorzitter zelfs, datgene wat het Vlaams Belang al vele decennia zegt, namelijk dat het integratie- en immigratiebeleid in dit land volledig mank loopt. Ook al nuanceerde hij nadien zijn woorden, ook het integratiebeleid van de N-VA-ministers Bourgeois in de vorige regering en Homans in de huidige regering is absoluut geen breuk met het verleden. U organiseert nog steeds inburgeringscursussen zonder examens en zonder koppeling aan de verblijfswetgeving waarbij, zoals in enkele andere landen wel het geval is, enkel mensen die geslaagd zijn voor een inburgeringsexamen, in aanmerking kunnen komen voor een verblijfsvergunning.

Mijn kritiek op het Vlaamse integratiebeleid is nog fundamenteeler. De Vlaamse Regering blijft zweren bij een diversiteitsbeleid waarbij niet de assimilatie vooropstaat, maar wel het behoud van de cultuur van de immigrant en waarbij de Vlaamse samenleving zich voortdurend moet aanpassen aan de aanwezigheid van andere culturen. Het kan nog erger. Want ook het Minderhedenforum liet deze week opnieuw zijn stem horen. De kritiek van uw officiële gesprekspartner, die overigens gul met Vlaams geld gesubsidieerd wordt, luidt zoals steeds dat het gebrek aan integratie de schuld is van de Vlaamse samenleving en dat er nood is aan meer praktijktests, streefcijfers en dergelijke meer. Gekker kan je de politieke correctheid niet bedenken!

Minister, de hamvraag is niet of het integratiebeleid heeft gefaald. Het is duidelijk dat het heeft gefaald. Hoe reageert u op de kritiek? Hoe zult u in het integratiebeleid die verandering teweegbrengen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Moerenhout, u hebt wel degelijk een pertinente vraag gesteld. Mijnheer Janssens, uw vraag is mij een beetje onduidelijk. Maar bon.

Mevrouw Moerenhout, u vraagt in eerste instantie of het integratie- en inburgeringsbeleid heeft gefaald. Neen. We zijn in 2004 gestart onder impuls van toenmalig minister Keulen, die dat zeer ter harte heeft genomen en zeer goed heeft opgenomen. We zijn toen begonnen met een inburgeringsbeleid dat nu resultaten afwerpt. Absoluut. Het is zelfs een inburgeringsbeleid – en ik heb begrepen dat een van de volgende actuele vragen gaat over de inburgering in Brussel – waar andere deelstaten absoluut een voorbeeld aan kunnen nemen, voor alle duidelijkheid. Mijnheer Keulen, ik heb u al een compliment gegeven, ik wil dat hier herhalen. U hebt dat in 2004 zeer goed opgepakt. Dat was een zeer goede start om een degelijk integratie- en inburgeringsbeleid te voeren.

We hebben deze debatten in de commissie Inburgering al heel vaak gevoerd. In mijn ogen – en ik neem aan, mevrouw Moerenhout, ook in uw ogen, maar ik moet natuurlijk niet in uw gedachten treden – is inburgering een positief verhaal. We geven de mensen kansen en ze moeten die kansen grijpen. Dat veronderstelt natuurlijk ook dat de overheid die kansen biedt. Ik wil u in dit kader zeggen dat deze Vlaamse Regering ervoor heeft gekozen, in weerwil van de moeilijke budgettaire situatie, om op inburgering geen euro te besparen. Meer nog: we gaan nog meer inzetten op vrijwillige inburgering. Dat weet u ook, want u bent ook aanwezig in de commissie. Wij doen dat omdat de migratiestromen veranderen en omdat wij mensen vanuit Europa niet verplicht kunnen opleggen om in te burgeren. Wij gaan dus veel meer inzetten op vrijwillige inburgering.

De heer Keulen heeft in 2004 zeer goede initiatieven genomen. Zijn opvolger was de huidige minister-president, Geert Bourgeois, die een hele hervorming van de

sector heeft doorgevoerd. Dat is uitgemond in een extern verzelfstandigd agentschap (EVA) Inburgering en Integratie. Dat is een zeer goede zaak waar ook de andere deelstaten absoluut een voorbeeld aan kunnen nemen.

Hier zijn heel veel vragen op een hoopje gegooid. Ik heb natuurlijk heel veel bevoegdheden, maar ik ben ook bevoegd voor Bestuurszaken. De overheid kan, los van inburgering en integratie, een heel goede voorbeeldfunctie opnemen door het streefcijfer – geen quotum maar een streefcijfer – voor personen met een migratieachtergrond die worden tewerkgesteld bij de Vlaamse overheid op te trekken van 4 naar 10 procent. Dat is zeer ambitieus. We hebben die debatten ook al meerdere keren in de commissies Bestuurszaken en Gelijke Kansen gevoerd. Dat is ambitieus, maar ik heb liever ambitieuze streefcijfers dan heel gemakkelijke streefcijfers die tot geen enkel resultaat leiden.

De Vlaamse overheid heeft ook de Integratiemonitor. Dat is niet nieuw. Dat is, voor alle duidelijkheid, de verdienste van de vorige Vlaamse Regering en misschien nog van die daarvoor. We stellen de Integratiemonitor ter beschikking aan de lokale besturen om accuraat en kort op de bal te kunnen spelen.

Mijnheer Janssens, u zegt dat het inburgeren allemaal zonder resultaat is. U bent toch ook op de hoogte van het regeerakkoord en van mijn beleidsnota Inburgering en Integratie? Daarin staat wel degelijk vermeld dat we van een inspanningsverbintenis naar een resultaatsverbintenis gaan. Uw opmerking raakt dus kant noch wal.

Mevrouw An Moerenhout (Groen): Minister, dank u. U zegt eigenlijk dat het Vlaamse integratiebeleid, zoals het vandaag is, aan het lukken is en dat het goed is. Punt.

Ik vind dat u dat niet kunt zeggen. Nu ja, u kunt het wel zeggen, maar ik ga er niet mee akkoord. Op het moment dat er zoveel mensen hun verhaal vertellen en getuigen van het feit dat er nog altijd iets schort, en vragen: "Help ons, doe iets!", op het moment dat, zoals vanavond in Antwerpen, de mensen op straat komen, kunt u die signalen niet negeren. Het integratiebeleid van vandaag is niet voldoende. In mijn ogen is dat niet omdat u nog maar elf jaar in de regering zit en een integratiebeleid voert, het is omdat u, de N-VA, al elf jaar in de regering zit. De N-VA beperkt het integratiebeleid tot een taalbeleid. Een integratiebeleid moet veel meer zijn dan enkel een taalbeleid. U hebt menigmaal gezegd dat u van het integratiebeleid een positief verhaal wilt maken. Dat is inderdaad zeer belangrijk. Maar wat er de voorbije dagen is gebeurd, is allesbehalve positief. Het is niet verbindend, het schept geen vertrouwen, het is geen vooruitgang.

Dan vraag ik me af waar u was als minister van Gelijke Kansen en als minister van Integratie. Ik verwacht dat u zich als minister van Integratie mengt in zo'n maatschappelijk debat, op een verbindende manier.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Er wordt over dit thema veel mist gespuid. Er worden in de pers veel stoere verklaringen afgelegd, maar in de praktijk komt uw beleid neer op meer van hetzelfde. Het is een beleid van superdiversiteit dat al vele decennia bewijst dat het niet tot integratie leidt, wel integendeel. Wie uw beleidsnota leest, stelt vast dat er volgens u meer positieve discriminatie moet komen, dat er meer naar interculturaliteit moet worden gestreefd, dat er zelfs diversiteitsscans georganiseerd moeten worden die moeten aantonen of de Vlaamse overheid wel voldoende divers is. Alsof dat alles integratie dichterbij zal brengen.

Minister, mocht het voor u nog niet duidelijk zijn, mijn standpunt is heel duidelijk: een groter verschil tussen de woorden van uw partijvoorzitter enerzijds

en het beleid van de minister van Inburgering, die tot dezelfde partij van die partijvoorzitter behoort, anderzijds, is nauwelijks denkbaar.

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Mevrouw Nadia Sminate (N-VA): Voorzitter, collega's, ik begrijp niet dat het inburgeringsbeleid vandaag plots in twijfel wordt getrokken. Vorig jaar hebben we nog vijftig jaar Marokkaanse en Turkse migratie gevierd. Daartegenover staat inderdaad dat we nog maar sinds 2004 een verplichte inburgering kennen. We kunnen dus niet ontkennen dat er een kloof is van enkele tientallen jaren, maar de verplichte inburgering is er wel sinds 2004. Ten tweede – de minister heeft het daarnet aangehaald – is er onder impuls van minister Bourgeois een verdere professionalisering geweest van de sector. Ten derde heeft minister Homans nu al een hervorming van de sector op de rails gezet. Het klopt dus inderdaad dat racisme niet het juiste antwoord is op bepaalde problemen die we vandaag kennen in onze maatschappij, maar voor mij is integratie een positief verhaal. Ik zie dus echt niet de reden waarom we nu het integratiebeleid moeten wijzigen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Je vraagt je soms af of het goed is om op elke provocerende uitspraak in te gaan. Maar wanneer een belangrijke stem in het maatschappelijk debat, die van mijnheer de burgemeester van de grootste en belangrijkste, maar ook de meest diverse stad van Vlaanderen, het nodig acht om een hele bevolkingsgroep te stigmatiseren, dan kun je niet anders dan daar manifest afstand van nemen. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen)*

Natuurlijk moeten mensen kansen grijpen. Natuurlijk heeft elk van ons, ongeacht zijn afkomst, de plicht en de verantwoordelijkheid om kansen te grijpen en om zijn eigen persoonlijk leven in te vullen. Daarom moeten integratie, racisme en radicalisering echter nog niet op één hoop worden gegooid. Het debat in de Commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering ...

De voorzitter: We sluiten af. Eén minuut is één minuut. *(Opmerkingen)*

Dat geldt voor iedereen. *(Opmerkingen)*

Mijnheer Landuyt, ik ben de voorzitter, niet u. Men heeft gevraagd dat dit debat snedig zou gebeuren, dus moet men er maar voor zorgen dat men in de beknopte tijd zijn punt maakt.

Mijnheer Van den Heuvel, wilt u afsluiten alstublieft?

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, ik wil alleen zeggen dat racisme en discriminatie nooit van een alibi mogen worden voorzien. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen)*

De debatten in de ad-hoccommissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering vinden plaats op een constructieve manier. We hopen dat ze op een goede manier kunnen worden afgerond en dat de parlementsleden van de N-VA-fractie de ware N-VA vertegenwoordigen, en er een mooie conclusie kan worden geformuleerd. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, collega's, wie excuses aandraagt wanneer men als samenleving geconfronteerd wordt met racisme en discriminatie, haalt eigenlijk heel ons gelijkekansenbeleid onderuit. In een open democratie is er voor een politicus, wanneer hij geconfronteerd wordt met discriminatie en racisme,

maar één plaats, namelijk aan de kant van het slachtoffer, consequent en heel duidelijk.

Racisme, discriminatie en inburgering door elkaar haspelen, zorgt voor onduidelijkheid. Groepsdenken in een diverse samenleving is nefast, etikettenkleverij haalt mensen onderuit. Niet de herkomst, maar de toekomst van mensen telt. Een politicus moet dat altijd voor ogen houden als hij over mensen spreekt. Dat is de voorbije dagen spijtig genoeg niet altijd gebeurd, en wij betreuren dat als fractie. (*Applaus bij Open Vld, CD&V, sp.a en Groen*)

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Het is zo pijnlijk om vast te stellen dat iedereen altijd tegen discriminatie is, maar het, als het erop aankomt, toch nodig vindt om te relativiseren en een bepaalde groep te stigmatiseren. Dat is niet de juiste weg.

Ik heb één concrete vraag, minister. U zult uiteraard opnieuw zeggen dat we u of Bart De Wever verkeerd begrepen hebben, maar mijn punt is: wij hebben de beste antidiscriminatiewetten van de wereld. Wilt u er mee voor zorgen dat die geen dode letter blijven en dat we dat objectief kunnen vaststellen? Kunnen we van integratie een positief project maken? Dat betekent ook investeren en er de nodige middelen voor uittrekken, en niet alleen lippendienst bewijzen. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Kherbache, ik dacht dat deze vraagstelling niet ging over discriminatie en racisme. U hebt mij de afgelopen weken ook niet betraapt op uitspraken daarover. Als u intellectueel eerlijk bent, kunt u niet anders dan dat toe te geven.

Integratie als positief verhaal? Absoluut. U bent een goed en actief lid in de commissie Inburgering. U hebt mij dat daar al tot vervelens toe gezegd. Voor mij is integratie absoluut een positief verhaal, en daar staan ook de nodige middelen tegenover. Er is in de huidige moeilijke budgettaire context geen euro bespaard op Inburgering. Dat getuigt van goede trouw. We moeten daar inderdaad meer op investeren en dergelijke meer. Dat is heel belangrijk. Ik hoop dat ik wat dat betreft in u een bondgenoot vind.

Mevrouw Moerenhout, u zegt dat er een verschil moet worden gemaakt tussen integratie- en inburgeringsbeleid. U stelt dat het wordt beperkt tot een taalbeleid. Ik ben het daar absoluut niet mee eens. Een inburgeringscursus omvat meer dan alleen een cursus NT2. Er is ook een cursus maatschappelijke oriëntatie. U kunt het met mij oneens zijn, maar ik blijf erbij dat de kennis van de Nederlandse taal absoluut de sleutel is tot integratie. Ik weet dat u daar andere ideeën over hebt, maar dat is mijn uitgangspunt in heel mijn inburgeringsbeleid: de kennis van het Nederlands is de sleutel tot integratie.

U zei dat u weinig voorbeelden ziet. Ik heb u al de voorbeelden vanuit mijn bevoegdheid Bestuurszaken gegeven. De streefcijfers zijn opgetrokken van vier naar tien. Dat is een goed voorbeeld van hoe wij als overheid die voorbeeldfunctie opnemen. Wij denken en hopen dat andere, private partners en dergelijke meer ons daarin zullen volgen.

Mijnheer Van den Heuvel, ik moet zeggen dat ik niet zo heel blij was met uw betoog, maar dat zal u wellicht niet verbazen. U hebt verwezen naar uitspraken van de burgemeester van de grootste stad. Ik wil daaraan toevoegen dat hij niet alleen de burgemeester van de grootste stad is, maar ook de voorzitter van de grootste meerderheidspartij in deze coalitie. (*Opmerkingen. Rumor*)

Mijnheer Van den Heuvel, ik wil absoluut openlijk een debat voeren over racisme en discriminatie. Maar daar gingen deze twee vragen niet over. Ik heb concrete vragen gekregen over het integratie- en inburgeringsbeleid, hoe we daarmee willen omgaan. U had het ook, mijnheer Van den Heuvel, over de commissie ad hoc Radicalisering, en u verwees naar de verantwoordelijkheid van de N-VA. Ik wil u dan ook oproepen om uw twee eigen ministers ook hun verantwoordelijkheid op te laten nemen! (*Applaus bij de N-VA*)

Mijnheer Somers, ik ben oprecht vol lof geweest over de initiatieven die de heer Keulen vanaf 2004 heeft genomen. U zegt dat we inburgering niet mogen verweven met racisme en discriminatie. Dat gaat om mensen kansen geven. Ik geef u gelijk, ik heb dat ook gezegd. Inburgering en integratie moet in eerste instantie een positief verhaal zijn, over het geven van kansen aan mensen en hen de kansen laten grijpen.

Dan is er natuurlijk een verpletterende verantwoordelijkheid voor deze Vlaamse overheid om voldoende kansen te creëren. Maar dat doen we. We besparen geen euro op ons budget, en tegelijk gaan we bijvoorbeeld de private sector betrekken om meer lessen te kunnen geven buiten de klassieke schooluren en dergelijke, zodat er een groter aanbod komt. Ook het inzetten op vrijwillige inburgering, daar kunt u niet tegen zijn. Ik ga ervan uit dat u er niet tegen bent. We doen dat absoluut.

Voorzitter, er worden allerlei zaken bij betrokken die niet tot de originele vraag behoren. Ik ben absoluut bereid om er een heel uitgebreid debat over te voeren. Maar ik heb redelijk uitgebreid geantwoord, denk ik, op de twee concrete vragen die mij nu hier in de plenaire vergadering zijn gesteld. (*Applaus bij de N-VA*)

Mevrouw An Moerenhout (Groen): Minister, deze Vlaamse Regering heeft een probleem. De voorzitter van de grootste meerderheidspartij, inderdaad, zegt dat racisme relatief is en een heleboel andere dingen. Hier openlijk nemen Open Vld en CD&V daar afstand van en zeggen dat dat stigmatiserend is. U bent Vlaams minister van Inburgering, u vertegenwoordigt alle gemeenschappen in onze maatschappij en de keizers van alle partijen. Ik wil u nogmaals oproepen om u te mengen in het maatschappelijke debat, niet op dezelfde manier als uw voorzitter, maar op een manier die verbindt, vertrouwen uitstraalt en door ons allemaal, of toch minstens door de meerderheid, als vooruitgang wordt gepercipieerd. (*Applaus bij Groen, CD&V, Open Vld en sp.a*)

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, wat een fraai schouwspel alweer van deze Vlaamse Regering. Ik heb stilaan de indruk dat u moet aankloppen bij het Minderhedenforum, want als ik uw coalitiepartners hoor, wordt u een minderheid in uw eigen regering. (*Gelach*)

Wie is de ware N-VA? Mijnheer Van den Heuvel, u weet het niet van uw eigen coalitiepartner. Ik weet het ook niet. Is de ware N-VA minister Homans? Is de ware N-VA Bart De Wever? Is de ware N-VA dit hele blok Vlaams Parlementsleden? Niemand weet het, omdat de N-VA over het integratiebeleid warm en koud blaast.

Ik roep u op, minister, om werk te maken van een echt kordaat inburgeringsbeleid, waarbij aan vreemdelingen duidelijk wordt gemaakt dat het niet opgaat dat men naar ons land emigreert, maar onze waarden en cultuur verwerpt. Maak werk van een degelijk en efficiënt assimilatiebeleid en gooi nu eindelijk dat doorgeslagen diversiteitsbeleid eens overboord. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Matthias Diependaele aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de stakingen bij de Vlaamse overheidsdiensten voor burgers en ondernemingen

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Minister, ik wil u graag een vraag stellen over de stakingen die gisteren opnieuw de kop opstaken, in de kinderopvang, voornamelijk in Antwerpen, maar ook bij De Lijn in heel Vlaanderen. Ruimer gezien zijn het stakingen bij de openbare diensten, die opnieuw beginnen. Laat één ding zeer duidelijk zijn: niemand van mijn partij stelt het recht op staken aan sich in vraag. Dat is niet het issue. Ik heb het ook niet over de redenen waarom er wordt gestaakt.

Maar we zijn het er allemaal over eens dat er grosso modo twee groepen van mensen het grootste slachtoffer zijn van die staking. De eerste groep zijn de mensen die wel willen gaan werken. En we zijn het er allemaal over eens: er is zoiets als het recht op staken, maar er is ook zoiets als het recht op werken.

De tweede is de veel grotere groep van burgers en ondernemingen die een beroep willen doen op de dienstverlening van de overheid. Ik verwijs daarvoor ook naar de woedende reacties van een aantal werkgeversverenigingen op het moment dat die verdere stakingen bij de openbare diensten werden aangekondigd.

Ook voor volgende week hebben de vakbonden aangekondigd dat er een week van het sociaal verzet zal komen. Minister, welke maatregelen neemt u om die staking ordentelijk te laten verlopen en om ervoor te zorgen dat die twee groepen van slachtoffers, die tenslotte betalen voor die dienstverlening, daar zo weinig mogelijk hinder van ondervinden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Diependaele, u hebt in uw vraag een aantal cruciale punten genoemd wat goed is. Ik wil ook benadrukken dat staken inderdaad een recht is. Daarnaast bestaat ook het recht op werken. Daarover zijn we het eens.

Ik kan alleen spreken over de tewerkstelling van de Vlaamse ambtenaren in het kader van stakingen en dergelijke meer. We doen er alles aan om de personeelsleden alle mogelijkheden te geven om toch te kunnen werken wanneer zij niet willen staken, bijvoorbeeld door thuiswerk, telewerk enzovoort. In bepaalde sectoren bestaat er een soort minimale dienstverlening. Ik heb het dan bijvoorbeeld over de openbare psychiatrische ziekenhuizen Geel en Rekem en over andere welzijnssectoren. Het is belangrijk dat daar een minimale dienstverlening bestaat.

Op dit moment bestaat er geen wettelijk kader om bepaalde ambtenaren te kunnen opvorderen tijdens een staking die officieel is aangezegd. Die macht hebben wij niet. Ik wil er ook nog op wijzen dat de stakingsbereidheid in het algemeen bij de Vlaamse ambtenaren op een redelijk laag niveau ligt. Dat heeft vooral te maken met het feit dat wij daar proactief op inzetten en de mensen de mogelijkheid geven om op een andere manier te werken om op die manier de dienstverlening te garanderen aan de burgers die daar absoluut recht op hebben.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): We zijn het inderdaad over heel wat zaken eens en zeker over dit punt. Ik ben blij dat er voldoende maatregelen worden genomen om mensen die willen werken te ondersteunen. De overheid

kan niet anders dan mensen waarderen die in openbare diensten werken en die niet meestaken en willen werken. We moeten er dan ook voor zorgen dat we die mensen zoveel mogelijk ondersteunen zodat zij de kans krijgen om te werken.

Ik ben ook blij te horen dat er een vrij lage bereidheid is tot staken bij de openbare diensten. We kunnen dat alleen toejuichen.

De minimale dienstverlening bestaat alleen in een aantal cruciale strategische sectoren. Het is een goede zaak dat die op een ordentelijke manier wordt georganiseerd zodat de mensen die het meest nood hebben aan die dienstverlening en aan zorg, gevrijwaard worden van enige hinder als gevolg van een staking.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor (sp.a): Staken wordt hier altijd in een negatief daglicht gesteld. Wanneer mensen staken, hebben zij daar een reden voor en zijn zij ongerust. Er wordt altijd gefocust op het negatieve aspect, maar voor de volledigheid van de oefening zou het goed zijn om het volledige plaatje te zien. Als we weten welke ongemakken en kosten een stakingsdag met zich meebrengt, is het ook eenvoudig te berekenen hoeveel de economische en financiële opbrengst is die de Vlaamse ambtenaren dagelijks creëren. Minister, ik wil ervoor pleiten om ook die oefening eens te maken.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Loor, ik heb aan het begin van mijn antwoord duidelijk gezegd dat er zoiets bestaat als het recht op staken. Ik heb dat niet ontkend. Ik kan me ook niet herinneren dat ik staken negatief heb voorgesteld. Ik heb daar gewoon aan gekoppeld dat er tegelijk ook een recht is op werken. De Vlaamse overheid neemt maatregelen en voorziet in faciliteiten om mensen die niet willen staken, wat ook hun recht is, toch te laten werken.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Mijn stadsgenoot heeft natuurlijk meer kennis van zaken en weet dat er blijkbaar zoiets bestaat als beroepsstakers. Staken is volgens mij niet iets dat wordt gedaan als er positieve maatregelen zijn. Je staakt toch altijd tegen iets? Ik heb nog niet veel geweten dat staken als positief wordt ervaren.

Voor de rest ben ik het eens met u. Ik ben zelfs heel blij dat u mijn punt onderstreept. Mijn vraag is er specifiek op gericht om de mensen die wel gaan werken – dat is blijkbaar de overgrote meerderheid –, te waarderen en te ondersteunen. Ze bieden een meerwaarde aan onze maatschappij. Ik wil niet dat die stakingen hun die kans ontnemen. Daar zijn we het absoluut over eens. Ze bieden een meerwaarde. De minister heeft gezegd dat ze maatregelen wil nemen om ervoor te zorgen dat ze die meerwaarde kunnen blijven bieden.

Mijn voornaamste punt is dat we mensen die willen werken, moeten ondersteunen. Zo niet zou de 'week van het sociaal verzet' wel eens heel snel 'de week van het sociaal pesten' kunnen worden. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de resterende knelpunten voor de inwerkingtreding van het Maatwerkdecreet op 1 april 2015

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, minister, u weet dat CD&V een echte believer is van het Maatwerkdecreet en van het decreet Lokale Diensteneconomie. We zijn heel erg blij dat u de twee decreten die vorige legislatuur klaar waren, duidelijk hebt opgenomen en dat u dadelijk hebt gezegd om er werk van te maken via uitvoeringsbesluiten.

De timing was heel strak met de invoering op 1 april. Ik ben me er heel goed van bewust dat die timing heel strak was. Ik merk wel dat nu de deadline dichterbij komt, er vanuit de sector toch wat vragen worden gesteld.

Zo wordt gevraagd hoe het moet met de inschaling: we krijgen mensen vanuit de VDAB maar we merken dat de VDAB niet klaar is om mensen die tot de doelgroep behoren, aan te leveren. Als ze nog een screening moeten doen nadat een vraag is gesteld, dan duurt dat drie maanden. Dat heeft natuurlijk ook met de contingentering te maken. Als mensen pas drie maanden later tewerkgesteld kunnen worden, welke gevolgen heeft dat dan voor de maatwerkbedrijven of de bedrijven in de lokale diensteneconomie?

Tegelijkertijd weet de VDAB niet precies wat er in de rugzak moet zitten. Zal bijvoorbeeld de maatregel SINE (sociale inschakelingseconomie) in de rugzak zitten van de individuele werknemer die toegeleid wordt naar een van de bedrijven?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, ik zou willen beginnen met mevrouw Claes een compliment te geven, en dat is heel oprecht bedoeld.

Mevrouw Claes, u bent een van de meest actieve parlementsleden in de commissie Sociale Economie. Ik weet dat dit u na aan het hart ligt en dat u dit absoluut ook heel goed opneemt.

Ik begrijp uw bekommernis, want 1 april is natuurlijk niet meer veraf. Ik kan u geruststellen dat alles klaar is om van start te gaan op 1 april. De Vlaamse Regering heeft beslist om via een ministerieel besluit te werken. De rugzak waar u naar verwees, is oké en zal op 1 april van kracht zijn. U weet het wellicht beter dan de andere mensen hier en misschien ook dan mezelf, dat de rugzak bepaalt welke individuele steun iemand nodig heeft.

U zei dat u alarmerende signalen krijgt dat de VDAB niet klaar zou zijn om dit te implementeren. Ik hoop dat ik u kan geruststellen door te zeggen dat dat niet klopt. De VDAB is wel degelijk klaar om de screening uit te voeren. De screening bepaalt wat de werkelijke afstand tot de arbeidsmarkt is. De VDAB heeft mij de garantie gegeven daar absoluut klaar voor te zijn om het per 1 april te doen. Voor personen met een handicap bijvoorbeeld, verloopt het via attesten – maar hier hebt u niet naar gevraagd.

De VDAB is klaar. De VDAB heeft me gerustgesteld en is absoluut klaar om de screening te kunnen uitvoeren. Ik denk, mevrouw Claes, dat we 1 april samen met veel belangstelling zullen afwachten. Ik maak me sterk dat het allemaal oké zal zijn.

Ik zeg er ook nog bij dat dit een maatregel is die werd genomen door de vorige Vlaamse Regering. Het is, voor alle duidelijkheid, een goede maatregel, maar we zullen na verloop van tijd wel moeten evalueren of de maatregel oké is. In de commissie hebben we het daar al verschillende keren over gehad.

Ik hoop dat ik met mijn antwoord een klein deel van uw bezorgdheid heb kunnen wegnemen. De VDAB is klaar. Het rugzakprincipe zal via een ministerieel besluit vanaf 1 april gangbaar zijn. Het Maatwerkdecreet kan dan eindelijk van start gaan. Als we eenmaal op kruissnelheid zitten – ik hoop in 2017 –, kunnen we dan

overgaan op een grondige evaluatie om bij te sturen waar nodig. Dat is in ons beider belang. We nemen allebei de mensen die daarin tewerkgesteld worden, erg ter harte.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Sorry, minister, maar ik ben niet helemaal gerustgesteld. Als vandaag bijvoorbeeld een maatwerkbedrijf een personeelslid wil aanwerven, en het vraagt aan de VDAB om mensen te leveren, dan kan de VDAB die mensen op dit ogenblik niet leveren, want die mensen zijn niet gescreend. Als iemand zich dan heeft aangemeld bij dat maatwerkbedrijf en er wordt gevraagd die te screenen, dan duurt dat drie maanden. Daarom stel ik u de specifieke vraag: als dat drie maanden duurt en dat maatwerkbedrijf heeft dus drie maanden een personeelslid minder, zal het daarvoor worden gesanctioneerd? Op zich kan dat maatwerkbedrijf er immers niet aan doen dat het dan zijn 100 procentinvulling niet kan garanderen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, een goede start is heel belangrijk, en u hebt er ook maar één kans voor. 1 april is dus echt wel een heel belangrijke datum. Ik wil me aansluiten bij mevrouw Claes. Minister, als ik uw antwoord goed hoor, dan zal men vanaf 1 april de individuele rekening krijgen. Dat betekent dat daar een vertragingseffect op zit. Dan zal men vanaf 1 april kunnen gaan screenen. Dat betekent dat ook dáár een vertragingseffect op zit. Ik vraag dat u rekening houdt met de continuïteit van de bedrijfsvoering, met het feit dat maatwerkbedrijven ook vanaf 1 april onmiddellijk nieuwe werknemers moeten kunnen aanwerven, dat ze met andere woorden geen financiële risico's lopen op het moment dat er enige vertraging komt.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, minister, ik begrijp de vragen van mevrouw Claes enerzijds wel. Iedere verandering brengt stress met zich mee. Zeker als de deadline dichtbij komt, brengt dat inderdaad nog meer stress met zich mee. Dat is menselijk, dat is normaal. Als je contact hebt met de sector, dan voel je echter dat het Maatwerkdecreet tot op heden iets goeds is, dat het inderdaad op schema is. Er zijn nog een paar zaken. Zo vragen onder andere bepaalde dienstenchequebedrijven zich bijvoorbeeld af hoe dat nu zal lopen in verband met de financiering. Daar is er echter sprake van een buffer tot oktober om alles rond te krijgen, want er wordt gewerkt met voorschotten enzovoort. Ik zou er dus op willen aandringen dat men toch niet te veel paniekvoetbal speelt. Dit is op schema, en verandering brengt nu eenmaal stress met zich mee, maar we moeten daarmee leren omgaan.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Van Malderen, ik ben het absoluut met u eens dat we absoluut moeten garanderen dat er een continuïteit van bedrijfsvoering is. Mevrouw Claes, ik deel ook uw bezorgdheden, maar als de VDAB me momenteel garandeert dat te kunnen doen, dan vraag ik u de VDAB ook enigszins het voordeel van de twijfel te geven, en misschien op 1 mei te evalueren of er daadwerkelijk een achterstand is. Zij garanderen me vandaag dat ze alles klaar hebben om dat te doen. Ik hoop dus dat we ter zake alle twee aan hetzelfde zeel trekken. Ik twijfel daar ook niet aan. U bent absoluut begaan met de sector. Dat siert u. Ik ben daar echter ook mee begaan, en als de VDAB me de garanties geeft, dan ga ik ervan uit dat de dienst dat ook hard kan maken.

Ik sta echter absoluut open voor een evaluatie. Mijnheer Van Malderen, dat is ook aan u gericht. Als na verloop van tijd blijkt dat dit niet mogelijk is, dan moeten we dat dan absoluut bijsturen.

Voorzitter, bijkomend en ter afronding ga ik nog in op de opmerking van de heer Gryffroy. Mevrouw Claes, u hebt dat niet herhaald, maar het stond wel in uw vraag: ik wil hier toch nog meegeven dat de combinatie van dienstenchequebedrijven met SINE absoluut niet mogelijk is, wegens bepaalde Europese regels. Ik denk niet dat dit de vraag was van de heer Gryffroy, maar het lijkt me belangrijk om dat toch nog eens duidelijk te stellen in het kader van dit debat. Een combinatie van de twee is onmogelijk, maar dat was inderdaad uw initiële vraag niet.

Mijnheer Van Malderen, mevrouw Claes, mijnheer Gryffroy en alle anderen die begaan zijn met sociale economie, ik hoop dat ik uw vrees heb kunnen wegnemen. We hebben er alles aan gedaan om per 1 april van start te kunnen gaan. Als er nog kinderziektes aan bod komen, dan ben ik absoluut bereid om dat in alle openheid in de commissie Sociale Economie samen met u te evalueren, en desgevallend bij te sturen.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik dank u. Ik weet dat verandering inderdaad weerstand geeft, zeker als een datum heel dichtbij komt, maar ik denk ook dat het onze plicht is, als parlementsleden die dat volgen, om ook die bezorgdheden mee te brengen naar dit parlement, en dat ook verder op te volgen.

Ik heb begrepen dat er op 23 april – na een heel lange tijd – opnieuw een vergadering van de commissie Sociale Economie is. We hadden graag nu een vergadering van de commissie Sociale Economie gehad zodat we dit thema daar hadden kunnen bespreken. Dan hadden we hierover geen actuele vraag moeten stellen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Herman De Croo aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het overleg met het Waals Gewest inzake grensoverschrijdende wegenwerken

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

De heer Herman De Croo (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, uit een ver verleden als minister van Verkeerswezen heb ik een paar dingen onthouden en die zijn helaas niet veranderd. 80 procent van ons vrachtverkeer gebeurt over de weg. De Antwerpse en de Brusselse ring zijn daar helaas goede voorbeelden van. Er gebeuren goede werken zoals knelpunten vermijden, missing links herstellen, wegen veilig maken en investeringen doen.

In ons land heb je twee of drie grote assen die van west naar oost gaan, een in het noorden, een in het zuiden en een tussen die twee. Nogal wat gewestwegen loodrecht daarop verbinden ze. Die gewestwegen – horror ingens – gaan ook over de gewestgrenzen, hoe eigenaardig dat ook is.

Uit recente informatie en seminars die ik volgde, kon ik vaststellen dat daar iets niet werkt. Er is geen coördinatie tussen het noorden en het zuiden van dit land. Die gewestwegen kunnen de steden en gemeenten op de gewestgrenzen nochtans helpen bij hun industrie en hun bereikbaarheid. Wellicht is dat te wijten aan het zuiden. Ik wil geen zwartepieten uitdelen, maar een goede mobiliteit, die groter is dan alleen ons land, is toch noodzakelijk. België is in oppervlakte een 557e deel van de gewezen Sovjetunie. We zijn zodanig verlost van die zaken door onze mobiliteitsmogelijkheden dat ik me afvraag wat er gebeurt wanneer er geen overleg is om die grenzen te kunnen overschrijden op veilige en praktische wegen. Minister, wat denkt u daaraan te doen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer De Croo, ik heb eens nagevraagd naar welke concrete casus u verwijst. Blijkbaar gaat het om een publieke vergadering waar een afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) gewag heeft gemaakt van problemen omdat hij zijn Waalse homoloog niet kon bereiken. Dan is het probleem geëscaleerd en naar de leidend ambtenaar gegaan.

De leidend ambtenaar van AWV en zijn evenknie uit Wallonië zien elkaar geregeld. Als er problemen zijn, kunnen ze elkaar ook ad hoc zien. En ook op het politieke niveau zijn er contacten, zowel met Waals minister van Mobiliteit Di Antonio als minister van Openbare Werken Prévot. Dat gaat dus wel. Als er problemen zijn op een lager niveau, dan escaleert dat naar het hoogste ambtelijke niveau en desgevallend naar het politieke niveau. Op dat vlak heb ik geen weet van grote problemen op het terrein.

De heer Herman De Croo (Open Vld): Het Overlegcomité dat de zaken finaal zou moeten trancheren, wordt zelden of nooit gevat door deze aangelegenheden. De laatste tijd is dat in elk geval niet gebeurd. Er moet een wil zijn om dat door te drukken. U hebt het over de N42 en de N60 in het zuiden van Oost-Vlaanderen, om maar die twee te noemen. Die komen in een dead end straat terecht als er geen overleg is over doortrekkingsmogelijkheden van die wegen. Minister, ik reken op u om dat verder uit te voeren.

De voorzitter: Wenst iemand zich aan te sluiten? *(Neen)*

Minister, wilt u nog een aanvullende opmerking maken? *(Neen)*

Mijnheer De Croo, wilt u nog een slotopmerking maken?

De heer Herman De Croo (Open Vld): Ik denk dat het parlement gelukkig is met mijn actuele vraag. Er is geen reactie. Dat doet deugd. Dank u wel.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.48 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.52 uur.*

ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de openstaande infrastructuursubsidies voor de welzijns- en gezondheidszorg

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, er is voor 1 miljard euro aan openstaande dossiers in rusthuizen, en 156 miljoen euro in diverse welzijnssectoren. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag bleek dat er meer dan 1 miljard euro aan openstaande dossiers in ziekenhuizen is. Meer dan 2,2 miljard euro aan dringende, openstaande vragen in zorginfrastructuur. Maar ook: geen criteria, geen budget en, bij alle voorgaande vragen dienaangaande, geen antwoord van de minister.

Ook geen antwoord van de minister op de volgende vraag van de sector: "Minister, wanneer zult u ons zekerheid geven? Wanneer krijgen we klaarheid in die dossiers? Zult u ons de continuïteit van onze kwalitatieve zorg in een goede behartigenswaardige infrastructuur kunnen blijven garanderen?" Geen antwoord.

Minister, ik zal die vragen vandaag niet meer herhalen. Ik zal u een voorstel doen. Ik wil u een plan voorleggen dat misschien een bouwsteen kan zijn voor een oplossing. Het is een plan dat neerkomt op de slogan 'Samen sterker'. Maak clusters, zorg ervoor dat u dossiers groepeer, zodat u toegang krijgt tot de leningen van de Europese Investeringsbank (EIB). Maak clusters die u op de markt kunt gooien als DBFM-dossiers (Design Build Finance Maintain).

Want Europa, minister, – die mythe wil ik doorprikken – verbiedt u niet om te investeren. Europa laat perfect toe dat u investeert. Het feit dat Europa een aantal investeringen heeft geherklasseerd zodat ze binnen de begroting moeten vallen, belet niet dat Europa u toelaat om dossiers buiten de begroting te blijven financieren, als u die constructies ook afsprekt met Europa, als u die ook mogelijk maakt.

Minister, mijn simpele vraag is dus: wat houdt u tegen? Wat belet u om zekerheid te bieden aan die zorgverstrekkers? Wat belet u om ervoor te zorgen dat zorgbehoevenden – of het nu gaat om jongeren in de bijzondere jeugdzorg, mensen met een handicap, zieken of zwakke en hulpbehoevende mensen in de samenleving – ook in de toekomst de infrastructuur krijgen die ze verdienen?

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Collega, ik ben het natuurlijk niet eens met de suggestieve manier waarop u de zaak voorstelt, waarbij alles op één hoop wordt gegooid.

Wat de ziekenhuizen betreft, zijn er eigenlijk een aantal issues. Ten eerste is het juist dat Europa onze VIPA-manier (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) van werken, namelijk met ter beschikkingsstellingsvergoeding op jaarbasis, heeft teruggedroefd. Vroeger gingen ze daarmee akkoord, maar ze zijn op dat standpunt teruggekomen. Wij moeten dat nu eenmalig imputeren in een consolidatie. Dat maakt dat die techniek naar de toekomst toe niet meer bruikbaar is.

Voor de ziekenhuizen wordt dat nog gecompliceerd door het feit dat we door de zesde staatshervorming niet alleen daarvoor bevoegd zijn, maar ook de herconditioneringswerken, het groot onderhoud en het eigen aandeel, dat via de factuur van de FOD Volksgezondheid en het RIZIV ging, van de investeringen moeten meenemen in onze nieuwe bevoegdheid. Dat laatste heeft er al toe geleid dat de Vlaamse overheid alleen nog maar om de kasverplichtingen te kunnen voldoen behoorlijk wat – ik denk 250 miljoen euro extra – heeft moeten inschrijven in de meerjarenraming, om zo de engagementen te kunnen voldoen ten opzichte van wat daarvoor vanuit de federale Financieringswet werd gedoteerd.

Natuurlijk zijn wij met de sector in overleg om te kijken hoe we een nieuw financieringssysteem kunnen maken dat ESR-compatibel (Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) is en dat toelaat dat ziekenhuizen de volgende jaren nog investeringen kunnen doen. We hebben de voorbije legislatuur heel veel geld geïnvesteerd vanuit het VIPA-instrument in de ziekenhuizen. Uiteraard kijken we of we gebruik kunnen maken van alle mogelijke Europese opportuniteiten en constructies, ook als het gaat over de tussenkomst van de EIB enzovoort. We hebben dat trouwens al gedaan. Er zijn in Vlaanderen al ziekenhuizen die een financiering hebben geregeld met de EIB. Dat is absoluut geen nieuwigheid voor de ziekenhuizen.

DBFM gaat zeer moeilijk voor ziekenhuizen, omdat het vaak gaat over stukken van ziekenhuizen en herconditioneringswerken die zich zeer moeilijk lenen tot de DBFM-constructie. We hebben vorige legislatuur trouwens minstens al één innovatief project van een ziekenhuisbouw in Antwerpen op een alternatieve

financieringsmethode toegewezen. Zo kunnen we kijken wat we daarmee aan ervaring kunnen opdoen.

Dat het geld goedkoop kan worden gemobiliseerd, doet natuurlijk geen afbreuk aan de vraag in welke mate de overheid in dat geval met subsidies komt om de instelling of de voorziening te financieren. Als het om voldoende volume gaat en er voldoende waarborgen zijn, kan het geld volgens de Europese regels aan bepaalde voorwaarden worden geleend. De vraag is dan hoe het zal worden terugbetaald. Er moet een business model zijn. In dat verband wordt de vraag gesteld wat de toekomst is van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) en van de wijze waarop de Vlaamse overheid hiermee omgaat.

Zoals ik al heb vermeld, hebben we een werkgroep op poten gezet om na te gaan wat de opportuniteiten zijn en hoe we dit technisch kunnen aanpakken. De banken, de verzekeraars, de sectoren en de administratie maken hier deel van uit. We hebben het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) om advies gevraagd. We moeten immers weten of dit compatibel is met de Europese regels.

De volgende vergadering zal na de paasvakantie plaatsvinden. We zullen nagaan hoe we de zaak voor de ziekenhuizen kunnen deblokken. Dit heeft natuurlijk gedeeltelijk te maken met de vaststelling dat we nog niet goed weten hoe groot de engagementen zijn die de federale overheid met betrekking tot het groot onderhoud en de herconditioneringswerken is aangegaan. Dit moet allemaal nog worden verwerkt. Dit is dan ook een bijkomende complicerende factor.

We trachten, in overleg met de sector en met de financiële wereld, een nieuw systeem operationeel te maken.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, u hebt geantwoord in dezelfde trant als uw antwoorden op alle vorige vragen. Op het einde van de rit weten we niets meer. U hebt destijds aangekondigd dat u in het najaar van 2014 een nieuwe regeling voor de rusthuizen zou treffen. Er is niets. U hebt verklaard dat u onderzoekt en bespreekt. Ik stel enkel vast dat in de sector de grootst mogelijke onzekerheid leeft. Dit is terecht. U hebt opnieuw niet geantwoord.

U beslist, wie weet waarom, niet. U neemt uw verantwoordelijkheid niet op. Dit betekent echter niet dat er op het terrein niets gebeurt. De facturen van de mensen zullen stijgen. De rekeningen die u niet opneemt, zullen in de factuur van de rusthuisbewoner terecht komen. De rekeningen die u niet opneemt, zullen onrechtstreeks door de patiënt worden betaald. Dat is wat u met uw weifelende houding en uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin toelaat.

Minister, ik vraag u enkel om uw verantwoordelijkheid op te nemen en om beslissingen te nemen. Iedereen in de sector rekent op uw daadkracht en niet op uw excuses. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Minister, we weten dat er in 2015 geen middelen voor infrastructuur zullen zijn. Zoals u al hebt verklaard, zullen we nieuwe financieringsvormen moeten gebruiken. U wilt dit onderzoeken. We moeten dit met een open geest doen. We moeten de middelen efficiënter inzetten. Budgettair moeilijke tijden bieden het voordeel dat we moeten nadenken en nieuwe paden durven bewandelen.

Ik geef een voorbeeld. In Berlaar was het de bedoeling om twee rusthuizen te bouwen. Gezien de budgettair moeilijke tijden wist iedereen dat dit moeilijk zou zijn. Om die reden is beslist om niet twee nieuwe woonzorgcentra te bouwen,

maar om een nieuw woonzorgcentrum te bouwen en een pand te renoveren. Dat heeft een besparing van 7 miljoen euro opgeleverd. Volgens mij mogen we daar een voorbeeld aan nemen.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

De heer Peter Persyn (N-VA): Mijnheer Van Malderen, u weet dat wij geen polemieken willen en geen paniek zaaien. Daar is niemand bij gebaat.

Minister, mijn fractie vraagt u ook om duidelijkheid te scheppen. U hebt het over een taskforce gehad. U hebt gemeld dat een ranking zou worden opgesteld. Zowel de initiatiefnemers als de huidige en toekomstige eindgebruikers hebben recht op meer duidelijkheid.

We hebben vertrouwen in onze lokale besturen. Indien u slecht nieuws hebt, moet u dat ook brengen. U kunt misschien geen paashaas spelen, maar op deze manier worden het ondertussen vijgen na Pasen.

Minister Jo Vandeuren: We kunnen de ziekenhuizen op korte termijn geen perspectieven bieden. Gezien de Europese beslissing moeten we het systeem opnieuw op poten zetten. Dat nieuws is heel duidelijk. Het heeft absoluut geen zin een geweldig perspectief te creëren als we niet eerst weten of het systeem dat we ontwikkelen de Europese toetsing kan doorstaan. We moeten tevens eerst weten of we over de budgettaire ruimte beschikken om dit systeem alle kansen te bieden.

Wat er moet gebeuren, is met de sector een nieuwe formule technisch uitwerken en kijken hoe dat past binnen wat op het vlak van het budget mogelijk is.

Wij hebben ondertussen met de sector het gevoel dat we wel ongeveer weten in welke richting een dergelijk systeem zal moeten evolueren, maar dat moet nog afgeklopt worden en moet vanuit INR nog zijn inschatting krijgen. Dan zal dat uiteraard op de Vlaamse Regering moeten worden getrancheerd.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Ik neem akte van de kritiek van de coalitiepartner. 'Vijgen na Pasen' is geen kleine uitspraak die hier valt. Ik denk in alle eerlijkheid dat ze terecht is. Men zit al heel lang te wachten. De staatshervorming dateert van 2011. Twee jaar geleden, in 2013, heeft dit parlement u opgedragen, aan dezelfde minister, dezelfde persoon, om een alternatief systeem te maken. Vandaag staan we daar niet. Ik neem heel graag de vraag van mevrouw Saeys ter harte. We zullen straks een voorstel van resolutie indienen waarin een aandeel van bouwstenen staat die kunnen worden onderzocht. We willen dat debat aangaan. Maar wat we vooral willen, minister, zijn beslissingen en centen. Men wacht op daadkracht en niet op excuses. Mensen hebben daar recht op.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur – 299 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer John Crombez bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp-a): Voorzitter, ik zou de spoedbehandeling willen vragen van een voorstel van resolutie met betrekking tot de nood voor dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de oppervlaktewaterkwaliteit en de Europese normen ter zake

ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de waterkwaliteit en de Europese normen

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, naar aanleiding van Wereldwaterdag en van de VLARIO-dag (Vlaamse Rioleringen) gisteren, is de kwaliteit van het oppervlaktewater opnieuw volop actueel in Vlaanderen. Er komt nog te veel ongezuiverd huishoudelijk afvalwater in de waterlopen, zeker in het buitengebied. Rioleringsystemen kosten handenvol geld, geld dat er niet altijd is.

Nochtans ben ik ervan overtuigd dat met meer efficiëntie, met dezelfde middelen waarschijnlijk meer kan gebeuren. De rioolbeheerders hanteren nog al te vaak hun eigen regels en hun eigen bestekken, los van het typebestek 250, los ook van de code van goede praktijk. Ik gaf gisteren bij VLARIO een paar voorbeelden. Ik herhaal er een paar. De aansluitingen van rioolbeheerder A passen niet op die van Aquafin. Rioolbeheerder B vraagt dat anderhalve meter aarde op de buizen wordt gelegd en dat is meer dan bij andere rioolbeheerders. Rioolbeheerder C vraagt een hellingsgraad van 1 centimeter per meter, terwijl dat eigenlijk volgens de code van goede praktijk maar een halve moet zijn. Resultaat: meer pompen nodig en in de toekomst ook meer onderhoud van die pompen nodig. Kleine studiebureaus hebben het moeilijk. Men vraagt soms in een bestek dat een studiebureau de voorbije vijf jaar drie opdrachten van 3 miljoen heeft uitgevoerd, ik zeg maar wat, of dat ze zeven landschapsarchitecten en zeven stedenbouwkundigen in dienst hebben. Resultaat: minder mededinging en hogere prijzen.

Minister, het regeerakkoord zegt dat rioolbeheerders efficiënter te werk moeten gaan. Dat hebben we er samen in gezet. Welke concrete stappen ziet u op korte termijn om die efficiëntie af te dwingen?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Geen enkel van onze Vlaamse wateren voldoet aan de kwaliteitsnormen. Minister, collega's, in 2000 vroeg Europa aan de lidstaten om tegen 2015 ervoor te zorgen dat onze waterlichamen een goede chemische en een goede ecologische toestand zouden bereiken. Wel, we zijn 2015, en wat is nu de toestand? Geen 50 procent, geen 20 procent, geen 10 procent, geen 5 procent, maar 0 procent van onze waterlichamen beantwoordt aan de Europese kwaliteitseisen.

Minister, het is juist dat alle Europese landen worstelen met die uitdaging vanuit Europa, maar Vlaanderen is de enige regio waar 0 procent wordt gehaald. Mijn vraag is heel eenvoudig: op welke manier en tegen wanneer wilt u dat onze

rivieren, onze meren en onze kustwateren wel een goede toestand bereiken? Wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, zondag was het inderdaad Wereldwaterdag. Dan staat traditioneel de waterproblematiek hoog op de agenda.

Europa heeft een kaderrichtlijn Water die bijzonder ambitieus is, wat goed is. Alle lidstaten worstelen met die ambitieuze doelstelling. Tot op vandaag voldoet nog geen enkele lidstaat aan die kaderrichtlijn. Je mag uitstel vragen om meer tijd te hebben om die resultaten te halen.

Vlaanderen heeft historisch een bijzonder grote achterstand. Vlaanderen is een dichtbevolkt gebied, met intensieve industrie en intensieve landbouw. We hebben een historische achterstand en moeten dus heel wat investeren. Hoe pakken we dat aan? Europa vraagt om het planmatig aan te pakken. U weet dat we dat ook doen. Er zijn de stroomgebiedbeheerplannen die binnenkort door de Vlaamse Regering zullen worden goedgekeurd. Het openbaar onderzoek is al gebeurd. Die plannen bevatten tal van maatregelen. Er zijn 8000 bezwaren geformuleerd die op dit moment worden verwerkt waarna de Vlaamse Regering een beslissing zal nemen.

Ook vandaag hebben we al zeer goede resultaten, mijnheer Sanctorum. Iedereen die wel eens fietst, wandelt of jogt, weet en ruikt en ziet dat de waterlopen veel verbeterd zijn. In Gent bijvoorbeeld is er geen geurhinder meer. Het is natuurlijk zo dat als één klein deeltje van die Europese parameters niet in orde is, je een onvoldoende hebt wat maakt dat die doelstellingen moeilijk te halen zijn. Alle regio's die te vergelijken zijn met Vlaanderen – dichtbevolkte, industriële regio's met intensieve landbouw –, hebben het het moeilijkst. Zij hebben hetzelfde probleem.

Als we de resultaten willen halen, hebben we 10 miljard euro nodig. We geven er in Vlaanderen prioriteit aan. We hebben bijvoorbeeld niet bespaard op waterzuivering. Jaarlijks gaat er 300 miljoen euro naartoe: 200 miljoen euro gaat naar de lokale besturen voor riolering en 100 miljoen euro naar het gewest voor waterzuivering. De lokale besturen zelf geven nog eens 350 miljoen euro per jaar aan riolering uit.

Mijnheer Vandaele, u haalt een terecht punt aan. Als we met de middelen die we ter beschikking hebben, nog betere resultaten willen halen, dan moeten we efficiënt werken en moeten de rioolbeheerders efficiënt werken. Er kan nog heel wat gebeuren. Er is de code 'goede praktijk' waar men zich op kan enten om op een goede en correcte manier tewerk te gaan. Er is het standaardbestek dat ze zouden moeten hanteren.

De VMM werkt aan een bevraging en een benchmarking tussen de rioolbeheerders. De eerste bevraging is afgelopen. Tot onze grote tevredenheid merken we dat 99 procent van de rioolbeheerders geantwoord heeft. Dat is goed want zo hebben we veel meer cijfers en kunnen de verschillende rioolbeheerders nagaan wat ze kunnen verbeteren. Er is een platform RIO-leren waar de rioolbeheerders, samen met de VMM, tot de beste oplossingen kunnen komen voor problemen die zich stellen. Het is natuurlijk aan de VMM om toezicht te blijven uitoefenen.

Maar u hebt een punt: we kunnen zeker nog stappen vooruitzetten. Daarom is het goed dat de VMM zeer nauwlettend toekijkt en dat de rioolbeheerders op een correcte manier met de middelen omgaan en die op een heel efficiënte manier inzetten.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, de overheid heeft inderdaad een aantal instrumenten. Er is de VMM, de code 'goede praktijk', het standaardbestek, maar we merken dat de rioolbeheerders deze niet altijd gebruiken.

De gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsbijdrage samen bedragen ongeveer 500 miljoen euro per jaar.

We weten ook dat de gemeenten tot maximum 1,4 keer het bedrag van het bovengemeentelijke aandeel mogen aanrekenen als gemeentelijke bijdrage. We schuiven steeds meer verantwoordelijkheden richting gemeenten op het vlak van ruimtelijke ordening, erfgoed, cultuur, bibliotheken. Ze moeten daar zelf de verantwoordelijkheid voor nemen. Ik vroeg me gisteren op de studiedag af of het niet goed zou zijn om het plafond van 1,4 keer los te laten en gemeenten toe te laten om daar zelf over te beslissen. Dat kan een extra impuls geven aan de aanleg van zuiveringssystemen.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, u zegt dat er niet wordt bespaard op afvalwaterzuivering. Er wordt wel bespaard op afvalwaterzuivering. U hebt in 2015 48 miljoen euro bespaard op rioleringen. Er is daarnet verwezen naar de VLARIO-dag waar de hele waterzuiveringssector verzamelt. Elk jaar komen ze met een boodschap naar de politiek, en die is eigenlijk telkens dezelfde omdat het probleem maar niet opgelost geraakt. De boodschap is dat er een financieringstekort is van ongeveer 4 miljard euro om tegen 2027 overall riolering of waterzuivering te bekomen. Er komt geen antwoord vanuit het beleid. Wij hebben een oplossing geformuleerd via onze alternatieve begroting, maar daar staat u niet achter. Hoe zult u de financieringskloof voor de waterzuivering dichten? *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord op de vragen. U hebt terecht aangehaald dat de middelen beperkt zijn. Het element van efficiëntiewinst dat gisteren op de VLARIO-dag uitdrukkelijk aan bod is gekomen, neemt u mee. Ook de benchmarking is een belangrijk element omdat de rioolbeheerders gisteren uitdrukkelijk de boodschap hebben gegeven dat ook zij mogelijk een aantal efficiëntiewinsten zien. Ze vragen op welke manier daar rekening mee kan worden gehouden.

De bezorgdheid die in de berichtgeving vaak naar boven komt, is de manier waarop de ene of de andere investeert in het rioleringsstelsel. Elke lokale overheid moet haar verantwoordelijkheid opnemen. De gebiedsdekkende uitvoeringsplannen (GUP's) die zijn opgemaakt, zijn in dezen een erg belangrijk instrument. Ik vind het spijtig dat de stedelijke gebieden wel hun werk doen en de landelijke niet. Dat heeft te maken met waar de grootste vuilvracht zit en met het feit dat er beperkte middelen zijn. Daardoor moeten er prioriteiten worden gelegd. Zijn de GUP's voor u een belangrijk instrument en wilt u ervoor zorgen dat ze kunnen worden uitgevoerd met ondersteuning van Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, het klopt dat de waterkwaliteit in Vlaanderen erop vooruit is gegaan, maar dat neemt niet weg dat we nog voor grote uitdagingen staan. Ik wil dieper ingaan op de saneringsbijdrage die door de heer Vandaele is aangehaald. De saneringsbijdragen die worden geïnd, worden niet exclusief terug gebruikt voor rioleringen. Hoe zult u dat in de toekomst verzekeren?

De voorzitter: Mevrouw Lieten heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp.a): Minister, ik wil de vraag van de heer Sanctorum herhalen. Momenteel is geen enkele van onze rivieren of beken proper genoeg voor de kikkers, de vissen en de mensen. Geen enkele voldoet aan de Europese normen. U bent daar al meer dan acht jaar mee bezig. U hebt nu beslist om daar zelf geen geld meer in te investeren. U hebt 48 miljoen euro teruggetrokken: geld dat de Vlaamse Regering nu voor iets anders gebruikt dat ze belangrijker vindt dan proper water.

U schuift de factuur door naar de gezinnen. Die zullen een hogere waterfactuur krijgen, terwijl ze geen enkel perspectief krijgen op wanneer nu die beken en rivieren proper zullen zijn. Ik herhaal dus de vraag van de heer Sanctorum: wat is uw plan, wanneer zullen die beken en rivieren proper zijn, wanneer gaan wij niet meer de slechtste van de klas zijn in Europa?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik heb hier drie stemmen gehoord. Zowel mevrouw Lieten als de heren Sanctorum en Vandaele pleiten ervoor om de waterfactuur in onze gezinnen nog duurder te maken. (*Rumoer bij sp.a. Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten*)

Ik zal mij nader verklaren. Ik heb daarnet gezegd dat wij 10 miljard euro nodig hebben als wij alle plannen willen uitvoeren om tegen 2027 aan de Europese kaderrichtlijn Water te voldoen. Mijnheer Sanctorum, u zei daarnet dat ik daar meer middelen voor moet hebben en dat ik voor meer inkomsten zou moeten zorgen. De heer Vandaele zegt hetzelfde. Hij zegt dat ik de gemeentelijke saneringsbijdrage moet loslaten, en dat ik de gemeenten moet laten vragen wat zij nodig hebben om te investeren in rioleringen.

Deze regering heeft haar verantwoordelijkheid genomen om voor de waterfactuur iets meer van het principe 'de vervuiler betaalt' door te voeren. We hebben dat gedaan door de gewestelijke saneringsbijdrage op te trekken en door er op die manier voor te zorgen dat meer van de kosten die wij moeten investeren om onze waterlopen proper te maken worden doorgerekend. Mijnheer Vandaele, daarbovenop nog een maatregel te nemen om die 1,4 los te laten en die factuur de hoogte in te sturen, dat staat niet in het regeerakkoord. Ik ben er zelf ook geen voorstander van omdat we er natuurlijk over moeten waken dat we niet alles op de kap van de gezinnen laden.

Collega's, hoe wordt de saneringsbijdrage die nu wordt geïnd door de lokale besturen aangewend? Mevrouw De Vroe en mevrouw Rombouts, we hebben daarover recente cijfers. We zien dat er een verbetering is. Meer van de rioolbeheerders wenden de saneringsbijdrage volledig aan om te investeren in rioleringen maar ook in het onderhoud van bestaande rioleringen. Sinds de omzendbrief naar alle rioolbeheerders en gemeentebesturen is daar controle op. In die omzendbrief zegden wij dat zij daarover moeten rapporteren aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). We zien dat daar nog heel wat mogelijkheden zijn.

Mijnheer Vandaele, ik steun u wel in uw opmerking dat een aantal van onze lokale besturen nog niet het maximum van 1,4 vragen. Vaak zijn dat de gemeenten die het slechtst scoren voor wat betreft investeringen in rioleringen. We moeten vooral daar in eerste instantie op aandringen en vragen dat de lokale besturen hun verantwoordelijkheid nemen en voldoende middelen investeren in waterzuivering.

Collega's, Vlaanderen investeert alleen al voor de waterzuivering 300 miljoen euro per jaar. Onze lokale besturen doen daar nog eens 350 miljoen euro bovenop. Het gaat niet alleen over waterzuivering. Het gaat ook over andere investeringen die wij moeten doen. Mevrouw Rombouts, wij moeten dat inderdaad planmatig aanpakken. Daarom hebben wij aan de lokale besturen

gevraagd om een analyse te maken van hun grondgebied en van de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen, en om zelf eens aan te tonen waar de prioriteit ligt. Wij hebben natuurlijk graag dat de middelen prioritair gaan naar de dossiers die het meeste ecologisch return geven en waar je meer ecologische voordelen hebt dan in sommige andere projecten. Wij zullen erop toezien dat deze dossiers op die manier worden uitgevoerd en dat er op een verantwoorde manier wordt geïnvesteerd.

Mevrouw Lieten, ik ben het niet met u eens dat geen enkele van onze waterlopen kikkers of vissen zou huisvesten. Integendeel, wij zien daar de voorbije jaren een enorme verbetering. Waar tien jaar geleden de zuiveringsgraad in Vlaanderen onder de 50 procent lag, zitten wij nu boven de 80 procent. Er is daar een enorme inhaalbeweging geweest. Wij zien en ruiken dat wanneer wij langs die waterlopen lopen. De resultaten zijn er. Maar het klopt dat wij allemaal en het beleid nog veel inspanningen zullen moeten doen. Het zal er vooral op aankomen om ook voldoende middelen te investeren de komende jaren. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik heb goed naar mezelf geluisterd, maar ik heb mezelf niet horen pleiten voor hogere heffingen bij de gemeenten. Het is natuurlijk juist dat een derde van de gemeenten 1,4 niet bereikt en er op die manier nog 50 miljoen euro per jaar onbenut blijft. Wat evenmin rechtvaardig zou zijn, is dat we de kaderrichtlijn niet halen. Eigenlijk moest ze bereikt zijn tegen 2015, maar ik neem aan dat als u heel vriendelijk aan Europa vraagt om ze te bereiken tegen 2027, u dat zal worden toegestaan, want u beschikt daartoe over de nodige charmes.

Het zou echter helemaal niet rechtvaardig zijn als op dat moment de factuur aan iedereen wordt aangeboden, als de gemeenten die in het verleden hun best hebben gedaan dan evengoed de factuur gepresenteerd zouden krijgen als de gemeenten die nu steken laten vallen. Dat zou ik inderdaad een heel moeilijke situatie vinden. 2027 is nog veraf, maar het is toch belangrijk om er nu al werk van te maken. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Behalve enkele foutieve uitspraken over onze voorstellen, heb ik eigenlijk niets concreets gehoord dat u eigenlijk gaat ondernemen. Ik heb gesproken over het financieringstekort en u schimpt maar wat in het rond, maar u levert geen oplossing. U levert geen oplossing en u bent al jarenlang de bevoegde minister.

Minister, waar ik het eigenlijk moeilijk mee heb is met die gelaten houding. Het water is onvoldoende zuiver, we halen de Europese norm niet, maar ja, het is toch beter dan twintig jaar geleden en u bent tevreden. Dat is uw redenering. Voor lucht is dat net hetzelfde. We halen de Europese norm niet. De lucht is onvoldoende zuiver, maar het is toch beter dan twintig jaar geleden, dus u bent tevreden. Groen zal pas tevreden zijn als lucht en water echt zuiver zijn. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jelle Engelbosch aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de massale bijensterfte tijdens de afgelopen winter en de gevolgen voor de landbouwers en fruittelers

ACTUELE VRAAG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de massale bijensterfte tijdens de afgelopen winter en de gevolgen voor de landbouwers en fruittelers

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik wil het even met u hebben over de bloemetjes en de bijtjes. De bijen hebben het vandaag bijzonder moeilijk in Vlaanderen, maar niet alleen in Vlaanderen. De voorbije jaren stierf telkens een kwart van onze bijenkolonies. Deze week verscheen in Het Belang van Limburg dat in Limburg deze winter 50 tot 60 procent van de bijen de winter niet hebben overleefd. In andere provincies zijn momenteel nog geen cijfers bekend, maar de tekenen wijzen erop dat het dezelfde richting uitgaat.

Het belang van de bijen kunnen we moeilijk overschatten. Het belang is immens, niet alleen voor de ecosystemen, maar ook voor de economie. De helft van onze dagelijkse producten in de winkel zouden er niet zijn zonder de bijen. In die zin alleen betekenen de bijen voor onze economie een budget van vijfhonderd miljoen euro. We mogen dat probleem toch niet onderschatten.

Er worden al jaren tal van acties ondernomen. Er is bijvoorbeeld promotie voor insectenhôtels, er worden bloemplantacties gedaan. De landbouwsector zelf neemt ook heel wat initiatieven zoals bloemplantacties aan de rand van de akkers. Blijkbaar zijn die acties niet voldoende vandaag en is er nog grote sterfte.

Op het federale niveau namen de minister van Leefmilieu Marghem en staatssecretaris Sleurs het initiatief om een website en een educatieve brochure te ontwikkelen om de mensen te informeren.

Minister, mijn vraag is wat u gaat doen om dit probleem aan te pakken.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Ik sluit me aan bij collega Engelbosch. Minister, ik heb een antwoord op een schriftelijke vraag gekregen van u. Daaruit blijkt dat er de voorbije tien jaar een stabiele sterfte was bij de bijen in de winter. Ze bedroeg 33 procent. Zoals collega Engelbosch zegt, is het verontrustend te merken dat er deze winter alleen al in Limburg 60 procent bijensterfte werd bereikt. Dat is geen positieve evolutie. We weten allemaal dat dit geen nieuw gegeven is. De oorzaken zijn gedeeltelijk bekend. Ik denk bijvoorbeeld aan de varroamijt. De negatieve gevolgen zijn niet te onderschatten, ook op economisch vlak. Ik denk daarbij aan de land- en tuinbouw, en in het bijzonder de fruitteelt, waar de bestuiving wordt toegepast.

Zoals collega Engelbosch heeft aangehaald zijn er op Vlaams en federaal niveau heel wat maatregelen genomen.

In 2011 hebben wij vanuit Open Vld een resolutie ingediend, die uiteindelijk heeft geleid tot een rondetafelconferentie, waar een breed actieplan werd uitgerold. Ik denk daarbij aan het uitzaaien van meer groenbedekkers, bijvriendelijke groenbedekkers, het opleiden van de imkers en het aanbieden van een drachtplantengids.

Dat zijn allemaal heel positieve zaken. De sector is nu ook beter gestructureerd. We hebben het hier over een sector die het voornamelijk met hobbyisten doet. Ook de sensibilisering bij het brede publiek is niet achterop gebleven. Ik denk aan de Week van de Bij, en eind mei zult u wellicht ook het bijenspel voorstellen.

U hoort mij dus niet zeggen dat er geen stappen in de goede richting worden gezet, maar de cijfers zijn confronterend, en we zitten nog altijd met die sterfte van de bijen, die van groot belang zijn voor onze land- en tuinbouw. Mijn vraag is dan ook of er bijkomende maatregelen zijn om die bijensterfte tegen te gaan.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, bedankt om met uw vraag deze problematiek nog eens onder de aandacht te brengen. De bevraging in Limburg bevestigt een wereldwijd probleem. Het is een probleem waar we in Vlaanderen en op federaal niveau al heel hard aan werken. Met die bevraging is dit probleem nogmaals zichtbaar geworden.

Hoe het komt dat de bijenpopulatie achteruitgaat, daarover tasten we nog wat in het duister. Er zijn drie grote oorzaken. Ten eerste huist er een parasiet in de bijenpopulatie, waardoor die vroegtijdig afsterft. Ten tweede speelt de omgeving een rol. Daarbij wordt vooral gekeken naar een aantal pesticiden. En ten derde zien we dat ook de instroom van imkers stukt. Er zijn minder en minder imkers die daarmee bezig zijn. Op die drie pijlers moeten wij hard werken.

Wat we nu al doen, is sensibiliseren. U verwees naar wat de federale staatssecretaris doet, mijnheer Engelbosch, maar dat is iets wat wij op Vlaams niveau al lang doen. We hebben onze bijenweek, we hebben folders, een website, we hebben onze praktijkcentra, die opleidingen en cursussen geven om mensen bewust te maken van de bijenproblematiek. We hebben ook een wetenschappelijk en een onderzoeksplatform, waar alle kennis die er in Vlaanderen is, wordt samengebracht, om op die manier verder te leren hoe we die parasiet kunnen uitroeien.

Het klopt wel dat we nog bijkomende maatregelen moeten nemen. Het goede nieuws is dat binnen het gemeenschappelijke landbouwbeleid, dat vanaf dit jaar in werking treedt, zowel in pijler 1 als in pijler 2 cruciale elementen zitten om de bijenpopulatie weer alle kansen te geven in Vlaanderen. We geven ondersteunings-subsidies aan de landbouwsector als zij een aantal vergroeningsmaatregelen invoeren. Er is nogal wat koudwatervrees bij de landbouw, maar het is net de bedoeling dat die vergroeningsmaatregelen genomen worden om de problematiek van de bijenpopulatie aan te pakken. Het gaat bijvoorbeeld over gewassen-diversificatie, waarbij men in plaats van een monotone gewassenteelt meer afwisselt. Dat is een voorbeeld van zo'n vergroeningsmaatregel die de bijenpopulatie ten goede komt.

In de tweede pijler hebben we een nieuwe beheersovereenkomst, die heel specifiek over de bloemenranden aan de akkers gaat. Dat is nieuw in het gemeenschappelijke landbouwbeleid, binnen het Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO) in Vlaanderen.

U ziet dus dat we een aantal bijkomende maatregelen nemen. Daar nog eens bovenop financieren en ondersteunen we een aantal nieuwe agromilieumaatregelen. Daar gaat jaarlijks 175 miljoen euro naartoe. Dat is nieuw. Dat zal vanaf dit jaar extra gebeuren. Op die manier proberen wij vanuit Vlaanderen die problematiek voldoende op te vangen en verder op te volgen.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het stelt mij gerust dat u het, naast de bestaande acties die u al doet en die wij in

Vlaanderen al jarenlang doen, nodig vindt om bijkomende acties te ondernemen, want het probleem is inderdaad groot. Het is inderdaad een wereldwijd probleem, maar in onze contreien is het blijkbaar net iets groter dan op andere plaatsen.

Het is moeilijk om precies te weten wat de oorzaak is. Het is blijkbaar vrij complex. Is het de varroamijt? Zijn het de gewasbestrijdingsmiddelen? Het is nog niet zeer duidelijk, waardoor het vrij moeilijk is om een eenduidig antwoord te bieden voor ondersteuning. Minister, hebt u zicht op de problemen in Limburg voor de fruitsector? Zullen er dit jaar voldoende bijen zijn om de gewassen te bestuiven?

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. De knowhow is er, ik hoor het u graag zeggen. Maar ik verwijs naar een pilootproject van het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV) uit 2012. Met een cofinanciering van Europa is er onderzoek gedaan naar de bijensterfte en -ziektes. Dat moest in kaart worden gebracht tegen augustus 2013. Bent u daarvan op de hoogte? Is er een doorstroming naar Vlaanderen vanuit het FAVV? Wordt er samengewerkt om alles in kaart te brengen, op een wetenschappelijke wijze?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Minister, dit complexe probleem van bijensterfte is ook onze grote zorg. Ik lees dat grote experts het niet eens zijn over de relatie tussen kolonies van bijen en de solitaire bijen. Zij wijzen erop dat de ene groep sterk toeneemt, waardoor de andere groep, zijnde de solitaire bijen, sterk afneemt. Men stelt zich daar vragen over, maar de wetenschappers hebben op dat vlak nog altijd geen sluitend antwoord.

Minister, de resolutie die we hierover unaniem hebben goedgekeurd in het Vlaams Parlement vergt hoe dan ook verdere opvolging en implementatie. Een van de belangrijke elementen is wetenschappelijk onderzoek, niet enkel voor de monitoring, maar ook om de juiste conclusies te trekken. We kunnen enkel sterk aanmoedigen om het actieplan waarnaar u daarnet hebt verwezen met kracht uit te voeren.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Minister, het is een problematiek die hier al vele jaren wordt besproken. Er wordt al redelijk veel voor gedaan. Er zijn lokale en provinciale initiatieven, waarbij men op kleine schaal probeert om bepaalde maatregelen te nemen. Er is een Vlaams actieplan, een Waals actieplan, een federaal actieplan. Er zijn heel veel onderzoeken en studies. Het is allemaal redelijk weinig gecoördineerd volgens mij. En vooral: tot nu toe is er weinig zichtbaar of meetbaar resultaat. We trappen zelfs niet ter plaatse, we gaan jammer genoeg achteruit.

U hebt enkele oorzaken genoemd, maar ook de achteruitgang van de biodiversiteit is een belangrijke oorzaak. Het is zelfs zo dat honingbijen op dit moment soms productiever zijn in stedelijk dan in landelijk gebied, wat toch ook veel zegt over onze milieukwaliteit in landelijke gebieden. Minister, de pesticiden hebben ook een invloed op de honingbijen. We hoeven niet te wachten op Europese regelgeving, maar zouden zelf een verbod kunnen invoeren. Ik zou u willen vragen om een tandje bij te steken. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, collega's, het is duidelijk dat de oorzaken van die grootschalige bijensterfte meervoudig zijn. Maar

de aanwezigheid van die fameuze parasiet enerzijds en de neonicotinoïden of pesticiden anderzijds zijn duidelijk twee belangrijke oorzaken. Europa heeft een aantal tijdelijke beperkingen opgelegd voor de pesticiden, zoals u weet, minister. In welke mate wordt die beperking in Vlaanderen daadwerkelijk opgevolgd, dus het verbod op een aantal van de stoffen van de neonicotinoïdenfamilie?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, we hebben een onderzoeksplatform waar alle kennis uit de wetenschap en de praktijk wordt samengebracht. Daar wordt ook afgesproken met de verschillende andere niveaus. Het is niet zo omdat het FAVV met iets bezig is, dat wij daarvan in Vlaanderen niet op de hoogte zouden zijn. De wetenschap gaat er nu vanuit dat er drie grote redenen zijn waarom de bijenpopulatie achteruit gaat. De heer Sanctorum heeft er twee genoemd: de parasiet en pesticiden. Het derde punt is dat er minder en minder imkers zijn.

We moeten verder werken op die drie domeinen, en dat doen we, ook wat dat pesticide betreft. Daar wordt ook toezicht op uitgeoefend. Productnormering is een federale aangelegenheid, maar uiteraard ziet Vlaanderen erop toe dat de opgelegde maatregelen worden nageleefd.

Op basis van de bevraging in Limburg hebben we vastgesteld dat het probleem daar acuut is. We zullen daar rond de tafel gaan zitten met de wetenschappers en onderzoekers om na te gaan hoe we dit kunnen oplossen. We moeten er op korte termijn voor zorgen dat Limburg niet in de problemen komt en dat probleem aanpakken. Dat is in het verleden ook al gebeurd. We zullen zo snel mogelijk rond de tafel gaan zitten om zo snel mogelijk concrete maatregelen te kunnen nemen.

We moeten deze problematiek verder opvolgen. Het is goed dat we ook aan de hand van de ondersteuning die we geven binnen het gemeenschappelijk landbouwbeleid, een aantal accenten kunnen leggen die de bijenpopulatie en de insecten die we nodig hebben in Vlaanderen ondersteunen. We zullen daarover sensibiliseren, goede praktijken uitleggen, promotie voeren binnen landbouwkringen. Ik weet dat heel wat lokale besturen en ook de provincies heel wat acties ondernemen om bloemenzaad te verspreiden en te zorgen dat ook particulieren kunnen bijdragen tot een goed klimaat voor de bijen in Vlaanderen. We hopen op die manier goede resultaten te boeken.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, iedereen is het erover eens dat dit probleem niet mag worden onderschat. In die zin stelt u me gerust, minister, wanneer u zegt dat er overleg is met proefcentra. Die mensen hebben heel veel knowhow. Zeker in Limburg is dat belangrijk voor de fruitsector. De Limburgers zijn de afgelopen jaren getroffen geweest door heel wat problemen, dit probleem mag daar niet nog eens bovenop komen. Er moet dan ook overleg komen om na te gaan hoe we dat probleem in Limburg kunnen oplossen.

De resultaten van de andere provincies zijn nog niet bekend, maar als het daar dezelfde richting uitgaat, zullen we dat overleg breder moeten zien.

Tot slot lijkt het me interessant om in te zetten op jongeren om in te stromen in de hobby of in het beroep van imker. Vandaag kennen zij die job niet. Als we daarop inzetten, kan die sector verder groeien waardoor het tekort aan bijen kan worden opgelost.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, het doet me plezier te weten dat er nieuwe insteken zullen worden gegeven. Het is positief wat er in het GLB staat. De praktijkervaring toont echter aan dat ook lokale besturen een waardevolle partner kunnen zijn in het creëren en aanbieden van biodiversiteit. In mijn eigen gemeente gaan we extensief maaibeheer toepassen. Dat vraagt natuurlijk een mentaliteitswijziging van de burgers die dat als onkruid zien. Dat is

een foute redenering. Als politici hebben wij het voordeel op de bijen dat wij meerdere prikacties of insteken kunnen geven. Als politici moeten wij solidair zijn met de bijen en dit probleem hoog op de agenda plaatsen en opvolgen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jean-Jacques De Gucht aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het onderzoek van het Rekenhof naar de activiteiten van Bebat en Recupel

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, om in regel te zijn met de Europese richtlijnen hebben wij de producenten en invoerders van batterijen, accu's en elektronische apparaten opgelegd om oude apparaten in te zamelen en te recyclen. Om dat op een collectieve manier te doen hebben wij twee vzw's opgericht, Bebat en Recupel. Nu blijkt dat Bebat intussen 85 miljoen euro aan kasbeleggingen en 25 miljoen euro aan liquide middelen heeft.

Recupel heeft 255 miljoen euro aan beschikbare middelen, waarvan 170 miljoen euro in een beleggingsfonds zit.

Uiteraard is het een goede zaak dat die bedrijven kerngezond zijn. De middelen komen natuurlijk van de consument, van de burger. Het is dan ook mijn vraag, minister, of u in navolging van wat het Rekenhof aanbeveelt en Test-Aankoop heeft gepubliceerd, ermee akkoord zou gaan om de bijdrage die de consument betaalt, naar beneden te halen en om in het verlengde daarvan na te denken over het gebruik van de middelen van de enorme pot waar die mannen op zitten, voor doeleinden die de consument en de burger ten goede komen.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Gucht, het antwoord is 'ja'. We zijn er zelfs al mee bezig.

Dit kan dus een heel kort antwoord zijn, maar ik zal toch even de voorgeschiedenis schetsen. Recupel werd opgericht in 2001. De aanvaardingsplicht was toen relatief nieuw en men ging ervan uit dat er een voldoende grote pot moest zijn voor de verwerking van al die afgedankte elektrische en elektronische apparaten. Er moest voor worden gezorgd dat de verwerking effectief kon gebeuren, dat daarvoor de nodige middelen beschikbaar waren.

We hebben vastgesteld dat de pot veel te groot is. We hebben dit dus aangepast. Sinds 2009 wordt de reserve afgebouwd. We zien daar ook al resultaten van. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) ziet erop toe. Sinds kort heeft Recupel nog maar een verplichting om zes maand reserve te hebben, namelijk voor zes maand effectief verwerken van afgedankte apparaten. De rest moet worden afgebouwd. Er is dus al werk van gemaakt en dat zal ook nog verder gebeuren. Het is een afbouw die in stukken gebeurt; het is natuurlijk niet evident om het allemaal een-twee-drie te doen.

Wat Bebat betreft, dat is een heel ander verhaal. Bebat komt van een federale milieutaks die in 1996 werd ingevoerd. Dat bleek een veel te hoge taks te zijn, een taks van 0,21 euro per batterij, dat kwam toen neer op 5 frank. Doordat het bedrag veel te hoog was en niet overeenkwam met de kosten voor de verwerking van de batterijen, heeft Bebat veel te veel reserve opgebouwd. We hebben daar altijd op gewezen. We hebben ook aangeklopt bij de federale overheid met het verzoek om die federale milieutaks naar beneden te halen. Uiteindelijk werd die in 2013 afgeschaft.

In Vlaanderen hebben we daar een veel lager bedrag tegenover gezet. Het is nu niet langer 0,21 euro, maar 0,07 euro die de consument betaalt. Op die manier bouwt ook Bebat de reserve af. De OVAM kijkt ook daarop toe, zit mee in de raden van bestuur en moet het financieel plan goedkeuren. De OVAM zal er heel nauwgezet op toekijken dat de reserve verder wordt afgebouwd en dat de middelen van de consument op een verantwoorde manier worden gebruikt.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, u weet dat de recyclage vandaag op een goedkopere manier kan gebeuren. Bovendien zijn de producten die men na de recyclage overhoudt, waardevol. Dat betekent dat de reserve niet meer zo nodig is, net zoals u daarnet zei.

Het Rekenhof heeft ook aanbevolen dat dit verder afneemt. Het Waalse Gewest heeft 0,7 miljoen euro opgevraagd. Is het ook de bedoeling van de Vlaamse Regering om er geld van af te nemen om terug te laten vloeien naar initiatieven die de burger en de consument ten goede komen?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, minister, ik wil kort even aansluiten bij deze vraag, omdat ik de berichtgeving daarover in de media een spijtige zaak vind, zeker na het horen van de uitleg en de duiding van de minister. Naar aanleiding van de rapporten van het Rekenhof en Test-Aankoop kwam de reactie dat al sinds 2010 wordt gevraagd dat er actie wordt ondernomen, maar dat de reserves nog altijd dermate groot zijn. Men liet in de berichtgeving uitschijnen dat er eigenlijk nog niets gebeurd was.

Ik ben heel blij, minister, dat u heel duidelijk aangeeft dat de te hoge bedragen zijn aangepast. Bovendien, en dat staat inderdaad ook in het rapport van het Rekenhof, worden de reserves al afgebouwd. Dat is een heel belangrijk element.

Anderzijds moeten we ook bezorgd zijn over de positie van Recupel en Bebat. Het zijn heel belangrijke organisaties die ook acties ondernemen.

Ik denk dat het belangrijk is dat de middelen die ze innen, ook op een goede manier worden geïnvesteerd en dat daar acties uitkomen. Minister, ik denk dat ook daarover met hen wordt gesproken in dezen, opdat de doelstelling die ze voor ogen moeten hebben, ook daadwerkelijk zou worden gerealiseerd.

De voorzitter: Mevrouw Lieten heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben ook heel blij dat u maatregelen hebt genomen om ervoor te zorgen dat die reserves de volgende jaren niet stijgen, en hopelijk lichtjes zullen worden afgebouwd. Het is immers niet de bedoeling dat die organisaties beleggingen gaan doen met de middelen van de gezinnen.

Ik zou u echter eigenlijk willen aanmoedigen om een stapje verder te gaan. We hebben gisteren in de commissie een heel interessante discussie gehad over sluikstorten en over zwerfvuil. Ik vind de suggestie van de heer De Gucht dus eigenlijk zeer interessant. Kunt u niet in dialoog gaan met deze organisaties om van hen een zeer concreet engagement te vragen om die middelen niet meer te beleggen, maar ze te gebruiken om bijvoorbeeld een tandje bij te steken in de strijd tegen zwerfvuil en sluikstorten?

Minister Joke Schauvliege: Geachte leden, we moeten natuurlijk goed voor ogen houden waarover we hier bezig zijn. We vragen aan de consument die een batterij of een wasmachine koopt, om iets bij te betalen, om nadien de kosten voor de verwerking van die wasmachine of batterij voor een stukje mee te

dragen. We hebben daar een vzw voor opgericht. De producenten verenigen zich, en zij moeten er inderdaad in het kader van de aanvaardingsplicht voor zorgen dat middelen ook daadwerkelijk worden ingezet om die wasmachine en die batterij op een verantwoorde manier te verwerken.

Ik ben het dus volledig met u eens dat die reserve moet worden afgebouwd, en we werken daar ook al aan, maar ik vind het wel belangrijk dat die middelen worden gebruikt om daadwerkelijk die elektrische en elektronische apparaten opnieuw te verwerken voor andere doeleinden. Ik zou het dus niet goed vinden, mochten we nu de reserve van die vzw, het geld ook van de consument, weghalen en dat in een algemene pot stoppen voor ander beleid op het vlak van zwerfvuil. Daar ben ik geen voorstander van. We houden het principe aan van de aanvaardingsplicht, met het feit dat de consument, de vervuiler mee betaalt, in dit systeem.

Mevrouw Lieten, ik ben het wel met u eens over het volgende. We moeten het statiegeld op een ernstige manier bekijken. We hebben daar gisteren een goede discussie over gehad. Die studie is bijna klaar. Op basis daarvan zal de Vlaamse Regering een beslissing nemen. Dat is een andere problematiek, maar ik ben er dus geen voorstander van om die reserves uit die organisaties te halen voor algemeen ander beleid, of misschien zelfs om er de begroting mee op te smukken. Ik denk dat we die middelen moeten gebruiken, dat Recupel en Bebat die middelen gebruiken om die batterij en die wasmachine op een milieuverantwoorde manier te recyclen en te hergebruiken. Dat is ook onze plicht tegenover de consument.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De realiteit is dat zij vandaag op een gigantisch bedrag zitten. Ik vind ten eerste dat we ervoor moeten zorgen dat de consument minder moet betalen. Ik denk dat dit onze economie ten goede komt. Ik ga ermee akkoord dat hij verantwoordelijk wordt gesteld, maar dat kan ook minder, zoals ook het Rekenhof voorstelt. Ten tweede meen ik dat we ervoor moeten zorgen dat ze de nodige financiën hebben om te recyclen, maar dat daar op dit moment te veel vet op zit, en dat we dat te veel terug moeten laten vloeien naar de consument, naar de burger, om ervoor te zorgen dat die minder lasten moet betalen om in deze maatschappij vooruit te komen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het uitblijven van een vergelijk betreffende het verplichte inburgeringstraject in Brussel

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, geachte leden, minister, daarnet heb u een deel van het debat met uw collega, minister Homans, gemist. Het ging toen over het inhoudelijke gedeelte. Nu zullen we het eigenlijk hebben over wie precies wat moet doen.

Zoals u weet, is inburgering in Vlaanderen al tien jaar verplicht. Ondertussen is het 2015 en blijkt er in Brussel eigenlijk nog steeds niets te bestaan inzake een verplicht inburgeringsbeleid. Wij in Vlaanderen erkennen dat inburgering een essentieel gegeven is als we willen dat nieuwkomers volledig aan onze samenleving deelnemen. Voor ons is dat dus een verhaal van rechten en plichten.

Minister, zoals u weet, is inburgering een bevoegdheid van de gemeenschappen. Vlaanderen en de Franse Gemeenschap verschillen ter zake van visie. Op zich is daar eigenlijk geen probleem mee, ware het natuurlijk niet dat we in Brussel eigenlijk op een kruispunt zitten, en dat dat verschil in visie tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap hier in Brussel een probleem creëert. Hier zijn inderdaad

de beide gemeenschappen bevoegd voor die inburgering, waarbij Vlaanderen kiest voor dat verplichte inburgeringstraject, via de Vlaamse Gemeenschap.

Aan de andere kant heeft de Franse Gemeenschap haar bevoegdheid gedelegeerd aan de Commission Communautaire Française (COCOF) en die blijft tot vandaag nog steeds in gebreke. We kennen de successen in Brussel, we kennen het verhaal van het Brussels Onthaalbureau Nieuwkomers (bon) dat is ingekanteld in het Agentschap Integratie en Inburgering. Het hoopvolle is dat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) zich in haar regeerakkoord heeft geëngageerd om inburgering voor nieuwkomers verplicht te maken. Vorige week ging het er nog over in het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement. Er moet een samenwerkingsakkoord komen tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, en dan kan de GGC dat verplicht maken.

Minister, u bent lid van het college van de GGC. Wat kunt u doen om een doorstart van dit dossier te bespoedigen om zo de verplichte inburgering in Brussel mogelijk te maken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil even het politiek-institutionele luik toelichten. Het is een goede zaak dat voor het eerst in het regeerakkoord van de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de GGC inburgering wordt vermeld. Dat is een hele vooruitgang. Aan de andere kant kunnen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie in Brussel zich institutioneel enkel tot instellingen en niet tot burgers richten. Wanneer we er willen toe komen dat iedereen zich engageert om tot verplichte inburgering te komen, hebben we het platform van de GGC nodig, omdat zij de verplichte inburgering ten aanzien van Brusselse burgers kan opleggen.

Wat is er tot dusver gebeurd? Er zijn een aantal politieke contacten geweest, eerst begin november, tussen de Vlaamse minister-president en minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest Vervoort, tevens voorzitter van de GGC, om naast andere dossiers, afspraken te maken over inburgering. Die zijn dan voortgezet eind januari 2015 tussen minister Homans, met wie ik dit antwoord heb overlegd, en minister-president Vervoort, in zijn hoedanigheid van zowel voorzitter van de GGC als bevoegd college-lid, binnen de Franse Gemeenschapscommissie, om na te gaan hoe een en ander in elkaar zit.

Het goede nieuws is dat de Franse Gemeenschapscommissie inburgering een normale zaak vindt, en daar in haar beleid zeker werk wil van maken. Ze heeft wel nog wat tijd nodig om het te verfijnen. Op de vergadering tussen minister Homans en minister-president Vervoort is afgesproken dat dat in 2016 zou gebeuren. In die zin is het ook niet abnormaal dat niet alle engagementen in een regeerakkoord onmiddellijk worden uitgevoerd. De Franse Gemeenschapscommissie zou begin 2016 met een nota naar het overleg komen om dan de volgende stappen te kunnen zetten.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, u zegt dat het een positief verhaal is als dit voor het eerst ook door de Franse Gemeenschap wordt erkend en in het akkoord van de GGC wordt opgenomen. Dat is inderdaad een positief verhaal, maar het is natuurlijk tien jaar nadat Vlaanderen al initiatieven heeft genomen.

Rekening houdend met de moeilijke, ingewikkelde, complexe structuren in Brussel, vrees ik dat we in onze hoofdstad nog steeds achterop lopen. We weten dat Brussel de toegangspoort is tot Vlaanderen. Die gevolgen dragen we ook in Vlaanderen. Het gaat er niet alleen om dat er een inburgeringstraject moet zijn, het gaat erom dat er een verplicht inburgeringstraject komt. In Brussel bestaat de unieke situatie dat een Brusselaar kan kiezen tussen een traject dat wordt

aangeboden door de Franse Gemeenschap en het bestaande traject van de Vlaamse Gemeenschap. Dat moet absoluut verplichtend worden. Het is in het belang van iedereen om de werkloosheid aan te pakken, om een goed integratiebeleid te voeren en voor de economie in Brussel. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Mijnheer Vanlouwe, ik besef dat het moeilijk is om u de toekomstige effecten voor te stellen, maar het Huis van het Nederlands verwacht dat dit onder andere een grote instroom van NT2-cursisten zou betekenen.

Worden hiervan vandaag inschattingen en prognoses bijgehouden of gemaakt?

Minister, in de beleidsnota stelde u dat, indien de verplichte inburgering een feit zou zijn, de Vlaamse Gemeenschap extra zou investeren. Ik vraag mij af of dit vandaag wordt voorbereid.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Mijnheer Vanlouwe, ik vind het echt zeer opmerkelijk dat, wanneer er eindelijk in het regeerakkoord staat dat er een inburgeringstraject komt, u zo blijft schieten. Ik vind dat heel opmerkelijk. Er kan blijkbaar nooit iets positiefs uit komen.

Minister, mijn vraag is heel concreet. Het is heel complex om tot zo'n Brussels inburgeringstraject te komen. Hoe denkt u iedereen op dezelfde lijn te krijgen? Wat is daar volgens u voor nodig?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Collega's, het klopt dat het aan Franstalige kant lang – té lang – taboe is geweest om over inburgering te praten. Het taboe is nu opgeheven. We zijn het erover eens dat het een goede zaak is dat we daar nu verder in kunnen. Dat betekent dat we eindelijk voor Brussel naar een inburgeringsbeleid kunnen gaan.

Als je iets verplicht in Brussel, moet je ook weten wat je verplicht. Je moet het er eerst over eens zijn wat je wilt verplichten. Net om naar eensgezindheid te gaan over wat we willen verplichten, heeft de Franse Gemeenschap gekeken naar het Vlaamse model, het model van het bon, dat zeer positief wordt onthaald, om haar beleid verder op af te stemmen.

Daarbij heeft de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, vooral de partijen Groen, sp.a, CD&V, maar ook Open Vld, gevraagd om net daarom die regierol in Brussel te laten, om ervoor te zorgen dat de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap goed kunnen samenwerken en dat Brussel die instrumenten zelf in handen krijgt en alsjeblieft niet de Brusselse inburgeringssector te integreren in dat EVA. Uw partij, minister Gatz, is daar ook voorstander van.

Minister, mijn vraag is heel eenvoudig: als er dan toch een inkanteling is van de inburgeringssector in een Vlaamse EVA, op welke manier zult u dan garanderen dat Brussel een eigen regierol kan spelen, zodat we duidelijk zijn over wat er in Brussel wordt verplicht?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Ik vind dat we de kar niet voor het paard moeten spannen. We moeten eerst een akkoord maken tussen de gemeenschappen, in dit geval de Vlaamse Gemeenschap en de COCOF over wat we willen

doen, wat we willen verplichten. Anders zullen we iets verplichten waarvan we de prijs eigenlijk niet kennen en dan moeten de gemeenschappen het betalen. Ten tweede moeten we daarvoor voldoende middelen uittrekken. Pas dan kunnen we komen tot het verplichten vanuit de GGC.

Minister, hoe wordt de VGC, met een schat aan lokale expertise, hierbij betrokken?

Minister Sven Gatz: Ik dank u voor de vragen. Ik denk dat het inderdaad nodig is om in de komende dagen en weken de VGC en het ingekantelde Brussel Onthaal Nieuwkomers de nodige ruimte te geven – daarin is ook voorzien, mevrouw Van den Brandt – om als die regierol er komt, samen met de Franse Gemeenschapscommissie en de GGC het warm water niet opnieuw uit te vinden. Die expertise zal zeker aan bod komen.

Nu, we zitten niet direct met een politiek probleem. Ik bedoel daarmee dat het overleg gunstig verloopt. Ik zit een beetje in de rol van troubleshooter of bruggenbouwer als het nodig is. Maar als het bilateraal overleg tussen bepaalde ministers, in dit geval Vlaams minister Homans en Brussels minister-president Vervoort, in andere gevallen Brussels minister Vanhengel en Vlaams minister Crevits of Vlaams minister Vandeurzen en Brussels staatssecretaris Debaets, goed loopt, ga ik daar niet als een hond in een kegelspel tussen lopen.

De middelen vormen natuurlijk het voornaamste probleem. U weet dat wij om en bij de 15.000 trajecten plannen voor nieuwkomers in het Vlaamse Gewest, of beter de Vlaamse Gemeenschap, want Brussel is erbij met zo'n 2000 trajecten. In Brussel gaat het op dit ogenblik over 40.000 tot 45.000 trajecten per jaar. Dan is de vraag wie dat zal betalen. Uiteraard moeten de Franse Gemeenschapscommissie en de GGC bekijken welke middelen zij willen vrijmaken. Maar ook wij, mijnheer Vanlouwe, zullen, wanneer wij tot die verplichting kunnen komen – en ik denk dat we daar allemaal voor te vinden zijn, omdat dat veel mensen vooruit kan helpen – zien welke middelen wij daarvoor kunnen vrijmaken.

Zoals iedereen weet, beschikken we over een Brusselnorm. We moeten de COCOF nog even tijd geven om haar inhoudelijke positionering te bepalen.

Mijnheer Vanlouwe, het contact tussen minister Homans en minister-president Vervoort verloopt goed. We zullen elkaar in 2016 ontmoeten. Dat is misschien te laat naar uw zin. Op dat ogenblik zullen we nagaan hoe we dit zeer ambitieuze verplichte inburgeringstraject voor alle Brusselse nieuwkomers op poten kunnen zetten.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Mevrouw Moerenhout, u hebt tijdens het debat daarnet verklaard dat u vreest dat het Vlaams integratiebeleid faalt. Ik stel vast dat er in Brussel nog steeds geen beleid wordt gevoerd. Ik vraag me af wie er daadwerkelijk tekortschiet en waar er daadwerkelijk sprake van een schuldig verzuim is. Blijkbaar zal de COCOF volgend jaar waarschijnlijk met een eerste nota afkomen. Waarschijnlijk zal er volgend jaar een beleid zijn. Ik kan enkel vaststellen dat dit zal gebeuren twaalf jaar nadat het Vlaams Parlement die beslissing heeft genomen.

Minister, de Vlamingen in Brussel moeten zeker het slachtoffer niet worden van een gebrek aan visie en beleid in Brussel met betrekking tot de verplichte integratie. Iedereen zal er enkel beter van worden. Ik dank u. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de effecten van de zogenaamde nieuwkomerstaks op de internationale studentenmobiliteit in Vlaanderen

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp·a): Voorzitter, afgelopen maandag was dit de kop van het studentenblad Veto: “Academische wereld woedend op Francken”. Voor een keer ligt niet de minister van Onderwijs, maar de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onder vuur. De reden van al die woede is een nieuwe maatregel van staatssecretaris Francken. Buitenlandse studenten die hier willen komen studeren en een visum aanvragen, moeten binnenkort 160 euro betalen, ongeacht of de aanvraag al dan niet wordt goedgekeurd.

Minister, we vinden die maatregel redelijk pervers en contradictorisch. De maatregel is pervers omdat dit studenten ontmoedigt om hier te komen studeren. Een jonge Indiër verdient ongeveer 160 euro per maand. Deze maatregel zorgt ervoor dat deze studenten hier niet meer kunnen komen studeren. De maatregel is redelijk contradictorisch. Dit gaat immers in tegen het Vlaams beleid om net meer op de internationalisering van ons hoger onderwijs in te zetten en om net meer buitenlandse studenten aan te trekken.

Minister, staat deze maatregel niet haaks op uw visie op de internationalisering van ons hoger onderwijs? Vreest u niet dat deze maatregel een negatief effect op de internationale studentenmobiliteit zal hebben? Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, het klopt dat sinds enkele weken een taks worden aangerekend. Dit is geen taks speciaal voor studenten. Het is een nieuwkomerstaks die geldt voor heel veel mensen die naar hier komen. De taks moet worden betaald als een aanvraag wordt ingediend. Heel wat categorieën zijn van de taks vrijgesteld. Dit geldt momenteel echter niet voor de studenten uit ontwikkelingslanden. Zij moeten een verlaagd tarief van 160 euro betalen.

Mevrouw Soens, ik heb deze middag nog contact met het kabinet van de staatssecretaris gehad. Hij heeft in de media immers al een paar keer verklaard dat hij nog tot overleg hierover bereid is. U hebt natuurlijk een punt. Die mobiliteit is in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. We hechten er alle belang aan dat studenten hier kunnen komen studeren. Er zal in de loop van de komende weken nog overleg worden gepleegd. Ik wil er overigens op wijzen dat er binnen de EU uiteraard geen enkele vereiste is.

Ik wil nog even een ander punt aanhalen dat me interesseert. Ik hoor de universiteiten en de hogescholen luid schreeuwen. Ze kunnen natuurlijk zelf een beleid voeren met betrekking tot wat ze van studenten vragen om hen aan de universiteiten en de hogescholen toe te laten. Ik ga ervan uit dat de universiteiten en de hogescholen dit op een democratische wijze verder zullen benaderen.

Mevrouw Tine Soens (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben helaas een beetje teleurgesteld. U hebt verklaard dat er de komende weken overleg zal zijn. Ondertussen worden de studenten echter door deze maatregel getroffen. Ze moeten bij hun visumaanvraag, los van de vraag of die aanvraag al dan niet wordt goedgekeurd, 160 euro betalen. Voor studenten uit ontwikkelingslanden is dat een pak geld. Het maandloon van een jonge Indiër bedraagt ongeveer dat bedrag.

Ik hoop dan ook dat u uw ervaring en macht zult aanwenden om die maatregel terug te schroeven. Dit zou in de eerste plaats voor beursstudenten moeten gebeuren, maar ik hoop eigenlijk dat het voor alle studenten kan.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, we moeten duidelijk weten waarover dit gaat. Dit gaat over een visumtaks die nu wordt ingevoerd en die vroeger niet bestond. Voor een arbeidsmigratie gaat dit over 215 euro en voor een student inderdaad over 160 euro. Wanneer die Indische student naar Nederland gaat, mevrouw Soens, betaalt die 308 euro visumtaks. Wanneer die in Engeland gaat studeren, zal dat 900 euro zijn. Ik wil maar zeggen dat de discussie in het bijzonder ging over studenten die hier zijn in het kader van ontwikkelingssamenwerking. Maar we moeten nu niet doen alsof dit land het enige is dat visumtaksen vraagt. Het gaat over een retributie voor de kosten die gemaakt worden.

Ik zou van de minister willen weten of de visumkosten voor Vlaamse studenten bij niet-Europese hogescholen en universiteiten ook worden betaald door die landen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Ik heb een aantal jaren geleden van leer mogen trekken tegen de inschrijvingstaks in Antwerpen, die ondertussen verdwenen is. Vandaag wil ik vanuit het oogpunt buitenland vragen stellen over deze maatregel omdat die voor onze internationale uitstraling, de academische diplomatie en vooral ook onze ontwikkelingssamenwerking een impact heeft. Vandaar mijn vraag aan de minister om dit zeker ook aan te kaarten bij de Federale Regering. Het gaat immers om een aantal zaken die niet alleen vanuit onderwijsperspectief, maar ook vanuit het Vlaamse buitenlandse beleid bijzonder relevant zijn. Het zou jammer zijn als een deel van het ontwikkelingssamenwerkingsbudget, of dat nu federaal of Vlaams is, aan een vestzak-broekzakoperatie moet worden gewijd. Ik denk dat er toch wel redenen zijn om dit vanuit Vlaanderen aan te kaarten. Minister, wilt u dit bekijken voor alle inkomende buitenlandse studenten en ook voor gastdocenten?

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik ben uiteraard bereid om alles te bekijken. Het gaat hier wel om een federale maatregel die is genomen vanuit een bepaalde filosofie. Ik kan ook deels de redenering van collega Van Dijck volgen. Mijnheer Van Dijck, ik zeg hier net dat ik uw redenering deels kan volgen. Dat is niet onbelangrijk, want ik antwoord op een vraag van u.

De heer Kris Van Dijck (N-VA): Mijn excuses minister. Ik kreeg hier juist een melding van een overlijden.

Minister Hilde Crevits: De thematiek is belangrijk genoeg om op te nemen met de staatssecretaris. Dat is ook de reden waarom er contacten zijn geweest tussen de kabinetten. Er is al gezorgd voor een verlaagd tarief. Dat geldt uiteraard ook voor de docenten. Wat de vraag van de heer Kennes over de docenten betreft, wil ik wel een beetje nuanceren. Mensen die naar hier komen, hebben bijzonder veel uitgaven tout court. Uw vraag, mevrouw Soens, betrof een heel specifieke groep die extra kwetsbaar is. Als onze studenten elders gaan studeren en hier een beurs krijgen, nemen ze die mee. Als Nederlandse studenten naar hier komen, nemen zij de voordelen van hun land mee. Het is heel moeilijk hier te achterhalen welke studenten in hun land van herkomst een beurs krijgen. Dat moeten we dan ook nog bekijken. Het zal een beetje afhangen van het feit of je die categorie zo kunt isoleren en je daar dan ook een volledige uitzondering op kunt geven.

Het is al opgenomen. Er zijn al een aantal contacten rond geweest. Ik zal u zeker op de hoogte houden van het verdere verloop van dit dossier.

Mevrouw Tine Soens (sp-a): De VLIR-UOS geeft natuurlijk al beurzen aan studenten uit ontwikkelingslanden. Ik denk dat die categorie al iets gemakkelijker af te bakenen is.

Mijnheer Van Dijck, daar gaat het natuurlijk niet om. Het is niet omdat Nederland een visumtaks heeft dat Vlaanderen of België dat ook moet invoeren. Onderwijs is een Vlaamse bevoegdheid. De maatregel van de overkant staat haaks op onze visie, op de visie van de minister. Vandaar de vraag om dat terug te draaien.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het terugdringen van de planlast in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, deze keer geen vraag over het M-decreet maar eentje over planlast. We vinden allemaal dat planlast ballast is. Het is een boom met heel veel takken, die dringend en nodig gesnoeid moet worden. Iedereen is mee. In de Septemberverklaring van minister-president Bourgeois werd planlast genoemd toen hij sprak over onderwijs. Ook in uw beleidsnota komt planlast regelmatig terug, minister. In de commissie is dit al regelmatig ter sprake gekomen. Maandag hebt u in de pers Operatie Tarra gelanceerd.

De pers is natuurlijk op die spijbelbrief gesprongen. Die brief bracht de ouders op de hoogte van het feit dat hun kind aan het spijbelen was en zei dat, bij herhaling, de studietoelage mogelijk zou worden ingehouden. We moeten in het oog houden dat de communicatie en de betrokkenheid van de ouders en de school blijft bestaan.

Gisteren was er de kick-off tegen planlast. Er zijn focusgroepen samengesteld met een brede vertegenwoordiging binnen het onderwijs: leerkrachten, alle onderwijsniveaus en verwanten. Er is ook een strikte timing. Tegen het zomerreces zou u al een aantal resultaten van de focusgroepen naar voren willen brengen. Na het zomerreces zouden er dan concrete acties gepland kunnen worden.

De Vlaamse overheid is dus bezig en iedereen is mee, maar er is ook een gevaar. Ik heb het dan over de tussenstructuren: de koepels, de begeleidingsdiensten, de inspectie, de schoolbesturen, de scholengemeenschappen. Zij brengen soms een eigen regelgeving op gang.

Minister, hoe zult u erover waken dat de planlast die de Vlaamse overheid wil wegnemen bij de leerkrachten, niet opnieuw zal worden ingevoerd door de tussenstructuren?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Krekels, u was gisteren aanwezig op de kick-off, wat ik apprecieer. U zult gemerkt hebben dat de inspectie ook deel uitmaakt van de focusgroepen, net zoals de netten en de koepels. Eind mei – en ik wil daar heel duidelijk over zijn – moeten de focusgroepen hun werkzaamheden afronden. Het heeft geen zin om er nog eens twee jaar over te discussiëren. Er is een rapport van 2013 voorgesteld. Iedereen kan ideeën geven. In juni wil ik een engagement van elk niveau over wat de vermindering zal zijn. Mijn vrees is ook dat als wij dingen afschaffen, ze er op een andere manier opnieuw in komen. Daarom wil ik een gezamenlijk engagement.

Wat we gisteren misschien te weinig hebben belicht en wat me ook zorgen baart, is de regelgeving die van buiten het onderwijs binnenkomt in het onderwijs: veiligheidsvoorschriften en zo. Ze brengen ook administratie met zich mee. Ze worden geïmplementeerd in de derde focusgroep. Daarnaast is er ook de kwaliteitszorg en de administratie op school zelf van de verschillende overheden.

Ik wil dus echt op heel korte termijn werken. In juni wil ik een gezamenlijk engagement met heel concrete voorstellen. In het najaar kunnen we dan nagaan op welke punten de regelgeving moet worden aangepast.

Vanmorgen was er een koepel op bezoek. Ik heb toch het gevoel dat iedereen er werk van wil maken. Hoe meer nutteloze zaken je afschaft, hoe meer tijd er is voor andere dingen. De uitdagingen in het onderwijs zijn zeer, zeer groot.

Ik wil nog iets zeggen over die spijbelbrief. In tegenstelling tot wat u zegt, is het mijn overtuiging dat die brief geen enkele toegevoegde waarde had omdat hij werd verstuurd op het moment dat de spijbeldagen al verstreken waren. Op het moment dat de studiebeurs wordt teruggevorderd, komt er sowieso nog een brief. Als je een brief stuurt op het moment dat het te laat is en nog eens kwaad bloed zet omdat hij ook terechtkomt bij ouders van bijvoorbeeld langdurig zieke kinderen, dan moet je dat niet meer doen. Scholen zijn op een goede manier aan het werken aan spijbelen en maken een spijbelplan op. Die brief gaf, wat mij betreft, geen meerwaarde, los van de bedenkingen die u maakt dat alles goed moet worden opgevolgd.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Ik wou inderdaad benadrukken dat de communicatie gaande moet blijven. Het is een dossier dat collega De Meulemeester zeker zal blijven volgen.

Voor de regelgeving door de tussenstructuren heb ik misschien nog een tip. Minister, de Vlaamse Regering heeft een besluit gemaakt over de inhoud van het gemotiveerd verslag dat door het CLB moet worden opgemaakt. Er wordt hierin zo weinig mogelijk vastgelegd, waardoor u de scholen daar eigenlijk heel vrij laat. Als u dit besluit zou leggen naast de communicatie van het VCLB over hoe de stappen zullen worden genomen, zult u merken dat er in dat schrijven heel concreet wordt vastgelegd wat er allemaal moet gebeuren en hoe, waardoor die vrijheid heel sterk beperkt wordt.

We hebben gisteren gehoord dat u een ideeënbus opstart. Is het mogelijk om daar in de commissie regelmatig verslag over uit te brengen? We zijn uiteraard benieuwd welke reactie daar op komt.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, het is absoluut een lovenswaardig initiatief om de planlast in het onderwijs te verminderen. U bent daarmee al geconfronteerd van bij de start van uw ministerschap. Ik heb de lijst bekeken met eerste maatregelen waar iedereen in spanning naar uitkeek. Ik vind het erg goed dat u in een vereenvoudiging van procedures voor nieuwe vestigingsplaatsen voorziet. Ik ben het er volkomen mee eens dat er heel wat papierwerk wordt geschrapt. Als inrichtende macht heb ik zelf onlangs twee inspectiebezoeken gekregen voor nieuwe vestigingsplaatsen. Ik heb gelezen dat het bezoek vooraf, vóór de ingebruikname, zou wegvallen. Ik ben het ermee eens dat het papierwerk wegvalt, maar zo'n vestigingsplaats kan in een buurthuis of een huurhuis tijdelijk worden ondergebracht en de veiligheid en hygiëne van de kinderen moet worden gegarandeerd. Ik ervaar op het terrein dat het erg nuttig is dat de inspectie langskomt. Dat is mijn bezorgdheid.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Minister, 'onderwijzend personeel ruimte geven voor kerntaken' is een schitterende titel van een persbericht. Onze fractie spreekt hiervoor uiteraard haar bijzonder grote appreciatie uit, maar een goede implementatie is van cruciaal belang. U zegt terecht dat de ideeën moeten worden verruimd met andere ideeën en dat andere overheidsadministraties hierbij moeten worden betrokken. Dat is essentieel. Als u hiervan werk wilt maken tijdens deze legislatuur – want uw voorgangers hebben dat ook allemaal aangekondigd –, dan zult u dit krachtig moeten opvolgen. We willen u hierin sterk stimuleren, want dit vergt een totale mentaliteitsverandering. Dit wordt hardnekkig werk waarin we u ten volle willen ondersteunen.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Meyer, dank om mij zoveel goede moed toe te wensen. Ik heb zelf een eerste lijst van elf maatregelen laten publiceren en een aantal voorbeelden gesteld met betrekking tot het doktersbriefje en de spijbelbrief. Ik had kunnen wachten tot het spijbelplan er is, maar ik heb dat niet gedaan omdat deze twee zaken geen meerwaarde hebben. Ik hoor in het onderwijs vaak de reactie als ik iets afschaf, wat er in de plaats komt. Voor deze zaken komt er niets in de plaats omdat ze geen meerwaarde hebben. Als ik zelf niet een aantal voorbeelden aanhaal die tot de verbeelding spreken, dan zal de fantasie niet worden geprikkeld van wie actief is in het onderwijs om voorstellen te doen.

Mijnheer De Ro, het klopt dat we niet onzorgvuldig mogen zijn. Wat ik nu zeg, staat in het ontwerp van OD XXV. Het moet nog worden goedgekeurd door het parlement. In principe is het zo dat voor een school die al inspecties heeft gehad en een nieuwe vestigingsplaats wil openen, een meldingsformulier volstaat. Het is geen voorwaarde meer dat de inspectie komt vooraleer ze open kunnen gaan. De bedoeling is in principe dat bij de normale doorlichting van de school er een bezoek plaatsvindt. Niets sluit uit dat dit vroeger gebeurt. We willen de opening niet meer afhankelijk maken van een inspectiebezoek en een hele papierwinkel. We krijgen daar heel veel klachten over.

Er is het voorbeeld gegeven van het M-decreet waarbij wordt gevraagd om het formulier open te laten. Het is uiteraard niet de bedoeling dat het te ingewikkeld wordt. Anderzijds krijgen we van CLB's vragen naar een houvast. Het is logisch dat er in het eerste jaar wat lijnen worden uitgezet vanuit de koepels. De inspectie zal pas controleren binnen twee jaar. Scholen kunnen hun weg dus zoeken. Ik zal vragen dat mijn diensten erop toezien dat de weg van de minste papierberg en de dichtste nabijheid bij kind en ouders wordt gevolgd.

Maar het is iets nieuws. Het zal een beetje zoeken zijn, met vallen en opstaan wellicht, als het gaat om de beoordeling van de dossiers.

Collega's, het is evident dat ik dit zal opvolgen waar u dat wenst. Maar de eerstkomende opvolging wordt het engagement in juni. Dan kunt u daar uitgebreid over debatteren.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Minister, dank u. Voor de N-VA blijft het heel belangrijk dat de focus in heel dit proces bij de kinderen en bij de leerkracht in de klas zal liggen. Wij hopen dan ook dat in het hele proces de leerkrachten en directies van kleuterschool tot hoger onderwijs de belangrijkste partners zullen zijn. Wij benadrukken dat we de planlast niet willen verleggen naar de tussenstructuren. Daarover moeten wij heel goed waken. Het belangrijkste is om af te geraken van die irriterende regeldruk. De Operatie Tarra is daarin een heel belangrijke eerste stap. We wensen het initiatief veel succes.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

VERSLAG VAN HET VERZOEKSCHRIFT namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin uitgebracht door Cindy Franssen en Elke Van den Brandt over een inkomensafhankelijke bijdrage voor de zorgverzekering – 282 (2014-2015) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin over het verzoekschrift over een inkomensafhankelijke bijdrage voor de zorgverzekering.

Mevrouw Franssen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V): Voorzitter, ik zal zeer kort zijn.

Op 7 januari 2015 werd een verzoekschrift ingediend over een inkomensafhankelijke bijdrage van de zorgverzekering. Het verzoekschrift werd ontvankelijk verklaard en doorverwezen naar de bevoegde Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Daar werd beslist om uitleg te vragen aan de Vlaamse Regering en aan de bevoegde minister Vandeuren. Op 10 maart 2015 werd het antwoord van de Vlaamse Regering op dit verzoekschrift besproken. De verzoeker vraagt dat de hoogte van de jaarlijkse bijdrage voor de zorgverzekering afhankelijk wordt gemaakt van het inkomen. De verzoeker vraagt ook een strengere controle op het Omnio-statuuut. Mevrouw Van den Brandt zal het verslag brengen van de bespreking zelf.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Ik zal even kort zijn als mijn collega.

Tijdens de bespreking liet mevrouw Coppé weten dat zij akkoord gaat met het antwoord van de regering op dit verzoekschrift. Zij wees erop dat de zorgverzekering wordt gespijsd zowel vanuit de individuele bijdragen als vanuit de algemene middelen. Ook de heer Persyn kon zich vinden in het antwoord van de regering. Hij voegde daar nog aan toe dat de algemene middelen worden geoormerkt. Mevrouw Van den Brandt vond de vraag naar inkomensgerelateerde bijdragen wel pertinent. Zij ging niet akkoord met het door de regering voorbereide standpunt. Ook de heer Van Malderen zat op die golflengte: hij vond dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Hij kon zich niet vinden in het antwoord van de regering. Uiteindelijk heeft de commissie ingestemd met het antwoord van de regering.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur – 299 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer John Crombez bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur.

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp·a): Voorzitter, ik zal toelichten waarom ik de spoedbehandeling vraag door te verwijzen naar de woorden van de heer Persyn daarnet: "Vijgen na Pasen". Dat is nu net wat we proberen te bewijzen.

In het debat is het duidelijk geworden dat er heel grote tekorten bestaan als het gaat over investeringen in de zorginfrastructuur: 2,2 miljard euro. Er is 1 miljard euro te kort in de ziekenhuizen, en meer dan 1 miljard euro in de rusthuizen. Deze dossiers liggen stof te vergaren. Het antwoord van de minister maakt duidelijk dat de eerstvolgende vergadering daarover pas na het paasreces is gepland.

Het lijkt ons dat het heel duidelijk is dat Europa het wel degelijk mogelijk maakt dat er investeringen gebeuren, ook buiten de begroting. Dus lijkt het mij billijk dat de komende dagen en weken worden gebruikt om, mede in het kader van de begrotingscontrole, de pistes die we naar voren willen schuiven te onderzoeken. Het gaat concreet om pistes die toelaten om dossiers te clusteren zodat er toegang wordt verkregen door financiering door de Europese Investeringsbank enerzijds, en anderzijds kunnen de clusters die we in de markt zouden zetten voor aanbesteding, ontwerp en onderhoud worden afgetoetst met het INR en met Eurostat. Zo moeten we de bestaande tekorten niet blijven meesleuren. Die stapelen zich voortdurend op.

Bovendien, en dat is een laatste reden voor hoogdringendheid, valt de rente reuze mee, waardoor die investeringen voor de markt bijzonder interessant zouden kunnen zijn. Ik denk dat we de tijd die we hebben, nuttig moeten gebruiken en niet moeten wachten. Ik denk dat de sector en iedereen die er belang bij heeft, al veel te lang heeft gewacht. Daarom zouden we heel graag dat plan aan u toelichten en erover stemmen in het parlement.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en Freya Van den Bossche betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes voor de dringende en structurele financiering van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verwezen.

Het incident is gesloten.

MOTIE van Vera Jans, Björn Anseeuw, Freya Saeys, Lorin Parys, Katrien Schryvers en Caroline Croo tot besluit van de op 10 maart 2015 door Freya Van den Bossche in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeuren over de problemen in de kinder- en jeugdpsychiatrie – 286 (2014-2015) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp-a): Ik kan helaas niet instemmen met deze motie. Er staat nochtans iets in waar mijn fractie het mee eens, namelijk dat er meer middelen nodig zijn zodat we effectief tegemoet kunnen komen aan de noden in de jeugdzorg.

Als we even eerlijk kijken naar de noodkreten die de voorbije zes maanden zijn geuit, niet enkel in het parlement, maar ook door jeugdrechters en hulpverleners, dan gaat dit niet enkel over het tekort aan budget dat wordt ingezet voor investeringen in de sector. Het gaat ook over nogal wat organisatieproblemen. De integrale jeugdzorg loopt wat mank, de toegangspoort heeft behoorlijk wat mankementen. Het is dus hoog tijd dat die evaluatie er komt.

Die komt er ook, maar tot mijn grote verbazing lees ik in deze motie dat ervoor wordt gepleit om allerlei andere zaken die nog niet achter die poort zitten – ik denk aan de kinderpsychiatrie en aan psychologische zorg voor kinderen en jongeren – ook achter die poort te stoppen, achter die poort die haar werk niet doet, achter een systeem van integrale jeugdhulp dat nog geëvalueerd moet worden omdat het zijn werk onvoldoende doet. Dat is meteen de reden waarom mijn fractie deze motie niet steunt.

Wij hopen wel te kunnen afleiden uit deze motie dat de meerderheid hard zal vechten en ervoor zal zorgen dat bij de begrotingscontrole eindelijk voldoende middelen voor jeugdzorg worden vrijgemaakt. Wij hopen ook dat de meerderheid voldoende moed en eerlijkheid aan de dag kan leggen om die evaluatie van de integrale jeugdhulp echt te maken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): In dezelfde lijn staan een aantal zaken in deze motie die positief zijn, maar er staan ook een aantal zaken in die dat niet zijn en er staat vooral veel te weinig in. Als je ziet wat de problemen en noden zijn, dan is de vraag die aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd absoluut onvoldoende. We hebben meer middelen nodig, we hebben een grondige evaluatie nodig van het decreet en van het functioneren van de toegangspoorten. We hebben ook absoluut bijsturing nodig in de manier waarop momenteel heel onze hulp aan jongeren wordt aangeboden.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Ik ben enigszins verbaasd over het betoog van de twee vorige collega's. Ze hebben het steevast over de jeugdzorg, terwijl collega Van den Bossche blijkbaar vergeten is dat haar interpellatie niet over de jeugdzorg ging, maar wel over de kinder- en jongerenpsychiatrie.

Vanzelfsprekend gaat het in deze motie om een aantal zaken die niet achter die toegangspoort van de jeugdhulp zitten, om de eenvoudige reden dat de kinder- en jongerenpsychiatrie, waarover collega Van de Bossche heeft geïnterpelleerd, daar inderdaad niet achter zit. Een van de suggesties en van de vragen die in die motie staan is dat we tot een betere afstemming zouden komen, ook met de jeugdzorg. Dat is eigenlijk net wat collega Van den Bossche bepleit, maar toch kan ze het er niet mee eens zijn. Ik vind dat eigenlijk bijzonder vreemd.

Van twee zaken één: de kinder- en jongerenpsychiatrie staan inderdaad vandaag los van de jeugdhulp. Ik vind het straf dat beide vorige sprekers het allemaal op een hoopje gooien, terwijl dat echt niet nodig en niet correct is.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp-a): Met afstemming heb ik geen enkel probleem, maar in de motie wordt ook gepleit voor integratie. Het woord staat er. Daar heb ik wel een probleem mee, omdat u kinderpsychiatrie wilt integreren

in een systeem dat vandaag niet naar behoren werkt. Dat vind ik de kar voor het paard spannen. Eerst moeten we het systeem evalueren en zorgen dat het werkt, en als het echt goed werkt, kun je nadenken over integreren. Dat er intussen moet worden afgestemd, staat buiten kijf.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Als je een aantal zaken beter op elkaar wilt afstemmen, spreekt het voor zich dat je die eerst gaat evalueren, maar ik vind het jammer dat we hier bijna bezig zijn met begrijpend lezen op het niveau van het vijfde leerjaar. Als je gaat integreren, ga je die denkoefening natuurlijk maken: hoe kun je dat op de best mogelijke manier doen, en hoe gaan we die grote diversiteit aan voorzieningen, zowel in de jeugdhulp als in de kinderen- en jongerenpsychiatrie, zo goed mogelijk op elkaar laten aansluiten, zodat die ook echt ten volle kunnen worden benut? Uiteraard is dat de betrachting. Maar goed, dat is wat ik in deze motie lees. U leest dat er blijkbaar niet in. Ik hoop dat deze verduidelijking van mijnentwege nu voldoende is om ook uw steun te krijgen.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben ja geantwoord;
16 leden hebben neen geantwoord;
12 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, voordat we de vergadering afsluiten, wens ik nog een minder prettige mededeling te doen. Vanochtend is onze vroegere collega Joris Van Hauthem op 51-jarige leeftijd overleden ten gevolge van kanker. Ik zal volgende week een in memoriam uitspreken.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 1 april 2015 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.33 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Marnic De Meulemeester, Bert Maertens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Karim Van Overmeire: ambtsverplichtingen;

Rob Beenders, Barbara Bonte, Caroline Gennez, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan

Van Esbroeck, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Jan Bertels, John Crombez, Kurt De Loor, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Ingrid Lieten, Els Robeyns, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Chris Janssens, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Wouter Vanbesien